

Fabrikalardan makina sesinden
önce İşçinin Sesi gelecek!
Yıl:17 Sayı:419

İŞÇİNİN SESİ

İnanç, özveri, emek
sarsılmaz parti demek!
Ağustos 1991

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN! KARKERÊN HEMÛ WELATAN YEKBIN! BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN! KARKERÊN HEMÛ WELATAN YEKBIN! BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN! KARKERÊN HEMÛ WELATAN YEKBIN!

Kaynak olarak işçi sınıfının özverisine yönelmek, parti siyasetinin bağımsızlığını korumada vazgeçilmez bir dayanak noktasıdır

İŞ BİLENİN, KILIÇ KUŞANANIN

MEMET KURTALAN

> Özveri taarruzunun yöneldiği bir acil hedef ve bir de bu acil hedefin ele geçiriliş süreci içinde ulaşılmak istenen uzun vadeli kalıcı hedefleri vardır. Özveri taarruzunun acil hedefi örgütün bugün ve yakın gelecekteki parasal sorununun çözümüdür. Özveri taarruzunun acil başarısı merkeze ulaşan nakit paranın *miktarındadır*.

Burjuva toplumunu ayakta tutan esas unsur, kapitalizmin işleyişi temelinde kendisini biteviye yeniden üreten burjuva ideolojisinin egemenliğini sürdürüyor oluşudur. Burjuvazinin ideolojik egemenliği kırılmadıkça, burjuvaziye karşı anlamlı bir başarı kazanılamaz.

Genel olarak Marksizmi kavramışlık temelinde burjuvaziyi sınıf düşmanı olarak bellemek, komünizme ulaşma yolunda proletarya diktatörlüğü için mücadele etmek, işin kaba hatlarıyla siyasal yönüdür. Siyaset alanı, burjuva ideolojisi ile proletarya ideolojisi arasındaki kavganın en şiddetli, en yoğun yaşandığı, bu nedenle de, tarafların nispeten daha kolaylıkla ayırtedilebildiği alandır. Burjuva ideolojisine karşı kavgayı hayatın öteki alanlarında, hele günlük yaşamda yakalayabilmek çok daha çetrefil bir iştir.

Bu yazımızda, burjuva ideolojisi ile proleter ideolojinin kapıştığı öteki alanlardan en önde geleni olan örgüt alanı üstüne kafa yoracağız.

Sorunları olmayan, birisiyle boğuşurken ötekisi ortaya çıkmayan örgüt yaşamı olmaz. Bu, gelişmenin yasallığıdır. Gelişme sancısı çekmeyen, iç dinamiğini kaybetmiş örgüt ölmüş bir örgüttür. Bu nedenle, örgütte sorunların olması değil, fakat örgütte enerji üretimini kışkırtacak sorunların olmaması hali asıl "sorun"dur.

Önemli olan, önümüze gelen sorunlarla boğuşurken, bu kavganın özünde eskiyle yeninin, alışılmışla yaratıcılığın kavgası olduğunu unutmamaktır. O halde görev, yeniyi güçlendirici yönde, yani işçi sınıfının bilinç ve örgütlülüğüne adım attırıcı yönde kavgayı yönetmektir.

Marksizmin örgüt teorisinde belirleyici rol, örgütte ete kemiğe bürünen ideolojidedir. Lenin'in "örgüt sorunlarına yanıtlar Marksistlerin bütün dünya görüşleriyle ayrılmazcasına bağlıdır" sözü bunu anlatır. (Lenin, *Toplu Yapıtlar*, c:17 s:401)

İdeoloji ile örgüt arasında, ideolojinin belirlediği böyle bir ilişki olduğuna göre, örneğin parasal sorunda farklı ideolojilerin ne gibi çözüm yolları gösterdiğine bakalım. Önce kavgada taraf olan eskinin, alışılagelmişin yanıtlarını ele alalım.

İçinde yaşadığımız burjuva toplumda hergün yüzyüze geldiğimiz örgütler (fabrika, kitle ulaşım işletmeleri, okul, hastane, vergi dairesi, çeşitli devlet örgütleri) bu sorunu nasıl çözer?

Burjuva örgütlerin içinde yer alan bireylerle örgütün parasal sorunu arasında doğrudan bir ilişki yoktur. Örgüt yukarıdan aşağıya kapitalist girişimci ya da devlet tarafından kurulmuştur. Kapitalist örgütleyici iradenin elinde sermaye denen bir toplumsal yaptırım gücü vardır. Kapitalist irade, sermayenin bir bölümünü örgütün maddi unsurları yani bina, makina, hammadde vb. için harcar (sabit sermaye), bir bölümüyle de bu maddi unsurlarla mal veya hizmet üretecek işgücü satın alır (değişken sermaye).

Günlük yaşamda karşılaştığımız bütün toplum çapında örgütler bu kapitalist örgüt modeli kaynağı üstünde kurulmuştur ya da ona doğru evrimleşmiştir. ("Toplum çapında" koşuluna dikkat edelim. Bütün toplumsal yaşamı kavrayan nesnel mekanizmalara oturan örgütleri konuşuyoruz. Amatör spor kulüpleri, "mahallemizi yeşil yapalım" türünden yerel ve yurttaşa ait sivil örgütlenmeler konumuzun kenar çizgilerindedir. Kaldı ki, onlar da egemen örgüt anlayışının çekim kuvveti altındadırlar.)

Devlet örgütleri de ya doğrudan ya da çeşitli ara geçişlerle kapitalist örgüt modeline bağlanmışlardır. Ama asıl bağımlılık ilişkisini, kapitalizmin işleyişi temelinde yükselen burjuva ideolojisinin toplumda egemen oluşunda yakalarız. Çünkü devlet, örgütleyici iradesini egemen ideolojinin belirleyici etkileri altında oluşan kamu gücünden alır. Devletin dayandığı kamu gücü ile sermayenin temsil ettiği toplumsal ilişki aslında aynı şey değildir. Ama kapitalist toplumda aynı mekanizmada bütünleşmiştir.

Burjuva örgüt anlayışı şu temel varsayım üstüne kuruludur. Bireyleri çalışmaya iten açlık disiplinidir. Çalışmanın amacı maddi ihtiyaçları gidermektir. İşçi çalışır ve *karşılığında* bir ücret alır. Onun amacı bu ücreti almaktır, gerisine karışmaz. Fabrika örgütünün öteki yönlerine ilişkin sorunları (makina, hammadde tedariki, iş organizasyonu, muhasebe, planlama vb.) yukarıdaki irade çözümler.

Emeğin bu tarz örgütlenişine ücretli emek sistemi ya da fabrika sistemi denir. Kapitalizme özgüdür. İnsanlığın evrensel varoluşunu değil, fakat onun özel bir varoluş koşulunu anlatır. Ücretli emek köleliği, bu temelde boy veren bütün takım-taklavatıyla birlikte, sistemin içinde yoğrula yoğrula biçimlenen toplumun deneysel(ampirik) bilincine yansır. Orada adeta bir önyargı gücü kazanır. Emeğin burjuva örgütlenişi temelinde edinilen bu ampirik bilinç yönlendiricilerine *burjuva düşünce ve davranış alışkanlıkları* denir.

Bir karşılık için çalışmak emeğin burjuva örgütlenmesinin özüdür. Emeğin komünist örgütlenmesinde "karşılık" kavramı yoktur. Komünist emek, dolaylı ya da dolaysız maddi bir karşılık beklemeksizin toplum için harcanan emektir.

Komünist emek, içeriğinin bütün zenginliğine ancak komünizmde ulaşacaktır. İşbölümünün, sınıfların, devlet ve siyasetin, hiyerarşik örgütlerin ortadan kalktığı, çalışmanın yaşamın başlıca zevki haline geldiği komünizmde komünist emek bütün görkemiyle insanlığın gerçek tarihini başlatacaktır. İşbölümü ve o temelde yükselen olgular varolduğu sürece, yani emeğin zorunlu karakteri tamamen uçup gitmediği sürece, komünist emek ancak özveri kavramının yardımıyla ve onun içinde algılanabilir.

Komünist partisi, sınıflı toplum koşulları içinde, sınıfsız toplumu çağıran nesnel eğilimler üstünde komünist düşünce ve davranışı üreten, verili koşullardan görece bağımsız bir örgüttür. Örgüt konusundaki burjuva düşünce ve davranış alışkanlıklarına karşı kavga esas olarak komünist partisinin içinde verilir. Bu kavga içinde geliştirilen örgüt anlayışı, komünizmin siyasal etkinliğinin artışına paralel olarak, dalga dalga sınıfın öteki örgütlerine, topluma yayılır.

Parasal sorunun çözümünde komünist partisinin yanıtı, devrimini yapıp yapmadığıyla, iktidara gelip gelmediğiyle bağlı olmaksızın, her durum ve koşulda, temsil ettiği yığınların özverisine dayanmaktır. Komünist partisiyle yığınlar arasındaki bu ilişki aynı zamanda işçi yığınları ile parti arasında bir denetim mekanizması kurulması anlamına gelir. Para kaynaklarını esas olarak ait olduğu sınıfta gören parti, işçi sınıfının denetimine açılıyordur.

Bir örgütün ana para kaynağı ne ise, uzun vadede o para kaynağının istediği bir örgüt olur. Mafya yöntemleriyle finansman sağlamayı alışkanlık edinen örgüt uzun vadede mafya olur. Düzen içi kaynaklara fazlaca bel bağlayan örgüt yavaş yavaş siyasal bağımsızlığını kaybeder, düzen örgütü olur.

Demek ki, kaynak olarak işçi sınıfının özverisine yönelmek, parti siyasetinin bağımsızlığını korumada vazgeçilmez bir dayanak noktasıdır. Bunun yanısıra, bu anlayışın, partili yoldaşlar yığını üzerinde disiplini artırıcı bir işlevi de vardır. Bir partili, parti adına gidip bir sempatizandan bağış alırken girdiği bu güven ilişkisi içinde, aynı zamanda onunla yazılı olmayan bir sözleşme yapmaktadır. Bağışı alan, bağışı verene de ileride işçi sınıfının davası için çalışacağı ve her zaman partili davranışı içinde olacağı üstüne güvence veriyor demektir. Çünkü bu adanmışlığın moral hakkıyla bağışı istemektedir. Yarın bir partiliye yakışmayan davranışlara tevessül etmeye kalkışırsa, partiden önce sözleşme yaptığı yığınlar onu parti hattına uymaya zorlayacaktır.

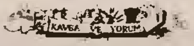
Yığınlarda komünizm için özveri anlayışının gelişmesi, toplumsal yaşamın yaygın bir kabulü haline gelmesi, komünizmin siyasal ağırlığının artışıyla bağlıdır ve komünizme geçiş çağının zaman boyutunda tartışılır. Bir insan ömrünün sınırları dahilinde *bugün* görev üstlenmeler için komünizme geçiş çağının bu gerekliliğinin yerine getirilmesi, herşeyden önce, komünist partisi üyelerinin komünist emek (karşılıksız emek) üstüne sağlam bir kavrayış ve örnek olucu davranış içinde eğitilmesi demektir.

Çoğu parti kampanyalarında olduğu gibi, özveri taarruzunun da yöneldiği bir acil hedef ve bir de bu hedefin ele geçiriliş süreci içinde ulaşılmak istenen uzun vadeli kalıcı hedefleri vardır. Özveri taarruzunun acil hedefi örgütün bugün ve yakın gelecekteki parasal sorununun çözümüdür. Biz materyalist-gerçekçiyiz. Soyut güzellikler, teorik gereklilikler, herşey iyi-hoş da, en sonunda, iş bilenin kılıç kuşananındır. Özveri taarruzunun acil başarısı merkeze ulaşan nakit paranın *miktarındadır*. Maddeye dökülmüş, somuta bağlanmış acil hedefler ile ulaşılmak istenen soyut güzellikler arasındaki bağı görmeye herkes her zaman yeterince istekli değildir. Bu bağ, teorik açıklamaların yanısıra, esas olarak acil hedeflerin gerçekleştiriliş süreci içinde pratiğin bilinci geliştiriciliğiyle kavranabilir. Onun için, her düzeydeki parti yöneticisi, hem acil hedeflere ulaşmayı güvence altına almak için, hem de kalıcı hedef olan yığınlara örnek olucu parti bilincini *yaratmak* için girişimi ele alacaktır.

Günlük-rutin parti işleyişinde yöneticinin otoritesi, yaptırım gücü, partinin ona verdiği yönetici payesinden gelir. Bu düzeydeki otorite de gereklidir ve iş görür. Ancak, partili yoldaşların yığınlar üstündeki gerçek hakimiyeti eylemlerin, kampanyaların, kavganın içinde kurulur. Parti hattının en ileri düzeyde pratik girişimle hayata geçirilmesine önderlik ederek gerçek anlamda yönetici olunur. Her düzeydeki yönetici yoldaşlar bu bilinçle de taarruza asılacaklardır.

Açları savunmak başka birşey komünist partisinin içine ve etrafına kendi yaşamını üretemeyen acizlerin, beleşçilerin sızması başka birşeydir. "Burada çalışarak kazancımı sağlarım, bu da bana yetmezse başka bir kuruluşa giderim" yollu anlayışa sahip olanların yeri burası değildir. Komünist partisi yaşamın her türlü pisliğine karşı ayakta durabilen, durmaya niyetli, bu anlamda her bakımdan güçlülerin ve güçlü olmaya niyetlenenlerin örgütüdür. Ayağı toplumda sağlam bir yere basmayanın partisine getireceği yarar çok sınırlıdır.

İlk bakışta birbirinden bağımsızmış gibi görünen her tekil örgüt sorunu aslında aynı bütünsel sorunun (burjuva düşünce ve davranış alışkanlıkları ile komünist düşünce ve davranış normlarının çatışması) değişik biçimlere girmiş yansımasıdır. Bu bakımdan, özveri taarruzunun meydan okumalarıyla onun hakettiği biçimde düzgün hesaplaşabilirsek, bu özgül alanda elde edeceğimiz düşünce ve davranış normları (materyalist örgüt anlayışı) öteki özgül örgüt sorunlarının da düzgün çözülmesini getirecektir.

İŞÇİNİN SESİ

Türkiye'den 4 kitap gönderilerek abone olunabilir. □Yazışma adresi: PO Box 513, London N16 5QB, England □Baskı: Multiline Systems Ltd. (TU) □Gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlamama ve tersine bir istek belirtilmedikçe düzeltme, ya da kısaltma hakkı yayın kuruluşundur. Hiç bir yazı geri gönderilmez.

İŞÇİNİN SESİ YAYINLARI

EMPERYALİZMİN ZAYIF HALKASI TÜRKİYE
R. Yürükoğlu
(İlk basım Şubat 1978)
Beşinci basım Mart 1980 yay. no. 7
Büyük boy - 238 sayfa. Fiyatı: 2.50 Sterlin
1978 yılında broşür olarak çıkan Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye *kitabı partide oportünizmin doğru çizgiye karşı ilk açık saldırısını başlattığı kitaptır. EZHT, Türkiye'deki devrimci savaşım yolunu çizdi. İşçinin gür sesi bu kitapla yükseldi*

PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ
R. Yürükoğlu
İkinci basım Eylül 1979 yay. no. 8
Küçük boy - 119 sayfa. Fiyatı: 2.50 Sterlin
Marksizm-Leninizmin temeli olan proletarya enternasyonalizminin içeriği, tarihsel gelişimi ve günümüzdeki sorunlarına değiniyor.

PARTİ DİSİPLİNİ
Cemil Silahtar
Ağustos 1979 yay. no. 9
Küçük boy - 78 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin

ÜÇÜNCÜ PROGRAM VE GÖREVLERİMİZ
R. Yürükoğlu
Üçüncü basım Eylül 1979 yay. no. 10
Küçük boy - 116 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin
TKP'nin 3. Programı'nın eklektik ve yer yer oportünistlik taşıyan yapısını ortaya koyuyor. Marksizm-Leninizm'in Programa nasıl baktığını ele alıyor.

TOPLU SÖZLEŞMELER VE DEVRİM SAVAŞIMI
Emine Engin
Birinci basım Ekim 1979. yay. no. 11
Küçük boy - 121 sayfa. Fiyatı. 1.50 Sterlin
Toplu sözleşme, toplu hesaplaşma tüm Türkiye'dedir. Gerçekçi istemin ne olması gerektiğini ve bunun devrimle bağını anlatıyor.

AÇIK MEKTUP
Veli Dursun
Dördüncü basım Şubat 1980. yay. no. 12
Küçük boy - 31 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin
TKP'yi likidasyona götüren yönetimine karşı mücadeleye çağıran bu mektup. lenincilerin de doğru görüşler etrafında toplanmasını getirdi.

TKP LENİNCİLER KONFERANSI KARARLARI 1980
Yay. no. 13
Küçük boy - 64 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin

SINIF SAVAŞIMININ VARDIĞI AŞAMA VE KOMÜNİST PARTİSİNİN TAKTİKLERİ
R. Yürükoğlu
Üçüncü basım Haziran 1980. yay. no. 14
Küçük boy - 84 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin
12 Eylül 1980'nin hemen öncesinde sınıf savaşımının eğrisinin düşüş gösterdiği bir dönemde ileri demokratik halk devriminin o günkü somut başarı şansını ve Türkiye devrimci hareketinin durumunu ele alıyor.

KÜRT SORUNU
Süleyman Sakalı
İkinci basım Ağustos 1980. yay. no. 15
Küçük boy -194 sayfa. Fiyatı: 2.00 Sterlin

PROPAGANDA VE AJİTASYONUNGÜNCEL SORUNLARI
R. Yürükoğlu
İkinci basım Ekim 1980. yay. no. 16
Küçük boy -136 sayfa. Fiyatı: 1.50 Sterlin
Yığınların psikolojisine göre stratejik ve taktik belgileri neler olması gerektiğini anlatıyor, yığın çalışmasında dikkat edilecek yolları gösteriyor.

SOSYALİZM ÜSTÜN GELECEKTİR
R. Yürükoğlu
İkinci basım Ekim 1980. yay. no. 17
Küçük boy -48 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin
Dünya komünist hareketinin içinde bulunduğu sorunları Polonya olayları örneği ile ele alan kitap aynı zamanda partinin o günkü durumunu ele alıyor.

KIBRIS SORUNU
Emine Engin, Yıldırım Girneli
Birinci basım Ekim 1980. yay. no. 18
Küçük boy -64 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin
Kıbrıs halkının kendi haklarını belirleme hakkına sahip olduğu belirtilen bu kitapta Türkiye'nin emperyalistleşme çabasını sergileniyor.

12 EYLÜL FAŞİST DARBESİ VE TKP EŞGÜDÜM KOMİTESİ KARARLARI
Birinci basım Aralık 1980. yay. no. 19
Küçük boy -36 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin

TKP LENİNCİLER KONFERANSI TUTANAKLARI
Birinci basım Aralık 1980. yay. no. 20
Büyük boy -336 sayfa. Fiyatı: 5.00 Sterlin

TKP II. LENİNCİLER KONFERANSI KARARLARI 1981
Üçüncü basım Mart 1981. yay. no.21
Küçük boy -134 sayfa. Fiyatı: 1.50 Sterlin

BU KAVGA GELECEK KAVGASIDIR
R. Yürükoğlu
Birinci basım Eylül 1981. yay. no. 22
Küçük boy -64 sayfa. Fiyatı: 1.50 Sterlin
12 Eylül faşist darbesinin durumu, İşçinin Sesi'nin ve dışımızdaki akımların tutumlarını sergiliyor.

GÜVENLİKLİ ÇALIŞMA
Hasan Derin
Birinci basım Kasım 1981. yay. no. 23
Küçük boy -105 sayfa. Fiyatı: 2.00 Sterlin

KANKUN KONFERANSI VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ
R. Yürükoğlu
Birinci basım Ocak 1982. yay. no. 24
Küçük boy -48 sayfa. Fiyatı: 95 pence

YAŞAYAN SOSYALİZM
R. Yürükoğlu
Birinci basım Ocak 1982. yay. no. 25
Büyük boy -151 sayfa. Fiyatı: 2.00 Sterlin
Marksizm-Leninizm'de kesin sonuçlanmamış devlet, demokrasi, diktatörlük kavramlarını genişleterek, SBKP 26. Kongre'sini değerlendiriyor. Bugünkü sosyalist ülkelerin geldiği noktanın kaynaklarını sergiliyor.

AFGANİSTAN DEVRİMİ
Emine Engin
Üçüncü basım Ocak 1982. yay. no. 26
Büyük boy -154 sayfa. Fiyatı: 2.00 Sterlin
Nisan 1978 darbe mi devrim midir? Amin ajan mı devrimin lideri mi? Proleterya enternasyonalizmi, devrim ihracı mı, işgal mi? sorularını yanıtlıyor.

YAŞADIKÇA/SOLDİER ON/ SO LEBEN WIR
S.Erek
Birinci basım Ağustos 1982. yay. no.27
Büyük boy -134 sayfa. Fiyatı: 4.50 Sterlin

SOSYALİZM VE DEMOKRASİ
R. Yürükoğlu
Birinci basım Ekim 1982. yay. no. 28
Küçük boy -58 sayfa. Fiyatı: 1.50 Sterlin
Sosyalizmde aktif yığın demokrasinin uygulanabilirliğini ve proletarya diktatörlüğünün güçlenmesinin yolunun bu olduğunu vurguluyor. On yıl önce yayınlanan kitap, o gün bu görüşlere karşı saldıranların bataklığını da, bu görüşlerin doğruluğunu da kanıtlıyor.

DURUM VE GÖREVLERİMİZ 1983
R. Yürükoğlu
Birinci basım Ekim 1982. yay. no. 29
Küçük boy -117 sayfa. Fiyatı: 1.50 Sterlin

GEÇİCİ YOL ARKADAŞLARI
Birinci basım Ekim 1982. yay. no. 30
Küçük boy -72 sayfa. Fiyatı: 1.50 Sterlin

TKP DAVASI İDDİANAMESİ
Birinci basım Aralık 1982. yay. no. 31
Büyük boy -155 sayfa. Fiyatı: 2.00 Sterlin

EĞİTİM EL KİTABI
Birinci basım Şubat 1983. yay. no. 32
Büyük boy -103 sayfa. Fiyatı: 1.50 Sterlin

TKP'DE TARIŞMALAR 1981-1982-BELGELER
H. Erdal
Birinci basım Mart 1983. yay. no. 33
Küçük boy -112 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin

TKP'MİZİ YÜKSELTELİM
H. Erdal
Birinci basım Mart 1983. yay. no. 34
Küçük boy -102 sayfa. Fiyatı: 1.50 Sterlin

TKP-EK GENİŞLETİLMİŞ TOPLANTI KARARLARI
Birinci basım Nisan 1983. yay. no. 35
Küçük boy -46 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin

NEDEN FAŞİST DİYEMİYORLAR
Emine Engin
Birinci basım Nisan 1983. yay. no. 36
Büyük boy -79 sayfa. Fiyatı: 1.50 Sterlin

TKP-EK TOPLANTILARI KARARLARI
Mart 1983-Ağustos 1983
Birinci basım Ağustos 1983. yay. no. 37
Küçük boy -75 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin

GRENADA'DA ŞEHİT DÜŞEN KÜBALI İŞÇİLERİN ARDINDAN
Fidel Kastro
Birinci basım Aralık 1983. yay. no. 38
Küçük boy -30 sayfa. Fiyatı: 90 pence

İYİ ÖNCÜ DEĞİL KÖTÜ ARTÇI BİLE DEĞİL
R. Yürükoğlu
Birinci basım Şubat 1984. yay. no. 39
Büyük boy -64 sayfa. Fiyatı: 1.50 Sterlin
Menşevik TKP yönetiminin giderek burjuva kampta yer alışını anlatıyor.

YABANCI İŞÇİLER SORUNU-YAZILAR
Birinci basım Haziran 1984. yay. no. 40
Büyük boy -82 sayfa. Fiyatı: 1.50 Sterlin

KÜÇÜK BURJUVAZİ VE DEVRİM SAVAŞIMI
A. H. Karadağ
Birinci basım Temmuz 1984. yay. no. 41
Küçük boy -61 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin
Ruhu komünist olmayan, işçinin sesini yansıtmayan bu kitap bu özelliğiyle, içinde o gün doğru bir şemsiye altında bulunduğu için doğru görüşler olmasına rağmen, genelinde sağ bir izlenim bırakıyor.

FAŞİZMİN ÇÖZÜLÜŞÜ
R. Yürükoğlu
Birinci basım Eylül 1984. yay. no. 42
Büyük boy -162 sayfa. Fiyatı: 2.50 Sterlin
1980 faşizminin ülkeye geliş nedenlerini, yapısını ve çözülmesini anlatırken genel olarak faşizm ve devlet konularını da aydınlatıyor. Dünya komünist hareketinin faşizme karşı çarpık anlayışını alt-üst eden kitap, getirdiği yeni açılımlarla Türkiye devrimci hareketinin çekim merkezi oldu.

EŞGÜDÜM KOMİTESİ VE ÜST BÜRO TOPLANTILARI TUTANAKLARI
10 Eylül - 18 Ekim 1984
Birinci basım Ekim 1984. yay. no. 43
Büyük boy -167 sayfa. Fiyatı: 3.00 Sterlin

TKP-İŞÇİNİN SESİ 5(1). KONGRE 1985 BELGELER
Birinci basım Haziran 1985. yay. no. 44
Büyük boy -104 sayfa. Fiyatı: 2.00 Sterlin

TKP-İŞÇİNİN SESİ PROGRAMI
Birinci basım Eylül 1985. yay. no. 45
Küçük boy -82 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin

İSPANYA'DA FAŞİZMİN ÇÖZÜLÜŞÜ
Memet Kurtalan
Birinci basım Ekim 1985. yay. no. 46
Küçük boy -86 sayfa. Fiyatı: 2.00 Sterlin

KIRKIN YARISI I-II
Basında Çıkmış Yazılar
R. Yürükoğlu
Birinci basım Kasım 1985. yay. no. 47,49
Büyük boy - 2 cilt birarada 1077 sayfa.
Fiyatı: 15.00 Sterlin

ÖRGÜT VE ÖRGÜTÇÜ
R. Yürükoğlu
Birinci basım Ocak 1986. yay. no. 48
Büyük boy -160 sayfa. Fiyatı: 2.50 Sterlin
Bir bilim olarak örgüt teorisi ele alınıyor, komünist partisi örgütçülerinin pratikte gelişebileceklerini ve kazanmaları gereken özellikleri vurguluyor.

TARİHİN SAVAŞ ÇAĞRISI *Derleme*
Birinci basım Şubat 1987. yay. no. 50
Küçük boy -79 sayfa. Fiyatı: 2.00 Sterlin

OPORTÜNİZME KARŞI SAVAŞ VE TKP'NİN LENİNCİ BİRLİĞİ İÇİN
Hızır Kaya, Elif Toprak
Birinci basım Haziran 1987. yay. no. 51
Küçük boy -107 sayfa. Fiyatı: 2.00 Sterlin

MERHABA
Ozan Öncü
Birinci basım Ocak 1988. yay. no. 52
Küçük boy -89 sayfa. Fiyatı: 2.50 Sterlin

YAYINA DÖNÜK EĞİTİM SEFERBERLİĞİ
R. Yürükoğlu
Birinci basım Kasım 1990. yay. no. 53
Küçük boy -31 sayfa. Fiyatı: 1.00 Sterlin

Türkiye Komünist Partisi'nin
SENDİKAL HAREKETE BAKIŞI (1980-1990) BELGELER
Birinci basım Ocak 1991. yay. no. 54
Büyük boy- 99 sayfa. Fiyatı: 3.00 Sterlin

İŞÇİNİN SESİ CİLTLERİ

İŞÇİNİN SESİ 1.CİLT (96-129)
Fiyatı: 10.00 Sterlin
İŞÇİNİN SESİ 2.CİLT (130-159)
Fiyatı: 10.00 Sterlin
İŞÇİNİN SESİ 3.CİLT (160-200)
Fiyatı: 10.00 Sterlin
İŞÇİNİN SESİ 4.CİLT (201-236)
Fiyatı: 15.00 Sterlin
İŞÇİNİN SESİ 5.CİLT (237-253)
Fiyatı: 15.00 Sterlin
İŞÇİNİN SESİ 6.CİLT (254-275)
Fiyatı: 15.00 Sterlin
İŞÇİNİN SESİ 7.CİLT (276-300)
Fiyatı: 15.00 Sterlin
İŞÇİNİN SESİ 8.CİLT (301-325)
Fiyatı: 15.00 Sterlin
İŞÇİNİN SESİ 9.CİLT (326-350)
Fiyatı: 15.00 Sterlin
İŞÇİNİN SESİ 10.CİLT (351-376)
Fiyatı: 15.00 Sterlin

Bu listedeki yayınlardan; *Türkiye*'den istek yapıyorsanız, istediğiniz her yayın için Türkiye'de yayınlanmış bir kitabı ve adınızı adresinizi içeren bir istek mektubunu adresimize postalayarak edinebilirsiniz.

Türkiye dışından istek yapıyorsanız, istediğiniz yayınların toplam bedeli olarak gösterilen miktarı, *İşçinin Sesi* adına yazılmış posta çekiyle ya da banka hesap numarımıza banka havalesi gönderip, adınızı ve adresinizi bildiren istek mektubunu da adresimize postalayarak elde edebilirsiniz.

Adresimiz: İşçinin Sesi P.O. Box 513, London N16 5QB England

Hesap Numarımız: İşçinin Sesi National Westminster Bank Islington Branch, London Acc. No. 29982855

15. ÖZVERİ TAARRUZUNA GÜZEL BAŞLADIK

HAYDİ 16. ÖZVERİ TAARRUZUNA!

Geleneksel Özveri Taarruzu'muzun 15.si güzel başladı. 4 Ağustos Pazar günü İTİB toplantı salonu ve giriş katı TKP afişleri ve kızıl bayraklarla donatılmıştı. Kızıl bayrakların arasında adı taarruzlarımızda her zaman anılacak Bedir yoldaşımızın resmi duruyordu. Açılış toplantısına örgütün dostu olan sempatizanlar da davet edilmişti.

Toplantı parti marşının hep birlikte söylenmesiyle başladı. Toplantıyı yöneten yoldaş, 15. Özveri Taarruzu'nun resmen açıldığını ilan ettikten sonra, konuşma yapmak üzere R. Yürükoğlu yoldaşı davet etti.

R. Yürükoğlu yoldaş, 15. Özveri Taarruzu'nun da başarıyla geçeceğini belirten konuşmasında, dünya ve Türkiye'deki yeni gelişmeleri ele alarak, bugün örgüt çalışmasının odaklaşılacak 8 noktasını belirtti. Yoldaşın konuşması bittiğinde, bütün salon yoldaşı uzun süre ayakta alkışladı.

Yoldaşın konuşmasının ardından, 15. Özveri Taarruzu için önceden yapılan hazırlık toplantısında henüz hedeflerini belirlemeyen yoldaşlar ve sempatizanlar hedeflerini belirttiler.

Büyük Biritanya Komünist Partisi-Geçici Merkez Komitesi adına toplatımıza katılan yoldaşlardan Tam Dean Burn yoldaş dayanışmalarını belirten şu konuşmayı yaptı:

"Değerli yoldaşlar,

"Size Büyük Britanya Komünist Partisi-Geçici Merkez Komitesi adına 15. Özveri Taarruzu'nuzda başarılar dilemek için geldim buraya. Biz de daha dün 8. Özveri Taarruz'umuzun kapanışını yaptık. Ve sizden örnek alarak biz de ilerliyoruz. Her yıl daha iyiye gidiyor. Buradaki toplantıya katılarak da ileriki yıllar için şimdiden birçok yeni fikir edindik, nasıl ileriye götürebiliriz taarruzlarımızı diye. Hedefimizi tamamlayamadığımızdan bir aylık bir süreyle uzattık.

"Sizin de konuşmalarınızda belirttiğiniz gibi gericilik, genel olarak işçi hareketini çok zorluyor. Bizim taarruzumuz her yıl bir öncekine göre daha başarılı geçiyor. Ama yine de sizin taarruzunuza göre önümüzde katedeceğimiz yol çok fazla. Ama bizim kendi koşullarımızda, İngiltere koşullarında, bizim örgütün başardığı da mucize gibi birşey.

"Önümüzdeki dönemde gericiliğe karşı yürümek lazım. Ve biz bu yönde örgütsel olarak ilerleyici adımlar atıyoruz. Ve yığınsal temelde Büyük Britanya Komünist Partisi'ni yeniden inşa etmek için önümüzdeki dönemde seçimlerde biz de bazı adaylar göstereceğiz. Glasgow'da, Brent'de, Bethnal Green'de, Londra'nın merkezinde adaylar çıkaracağız. Bu aynı zamanda büyük miktarda mali harcama demek. Bunları karşılamamız lazım. Bundan dolayı da önümüzde bir sürü görev duruyor.

"Tekrar, taarruzunuzda başarılar dilerim.

"Yaşasın 15. Özveri Taarruzu!

"Yaşasın TKP!

"Yaşasın Komünizm!"

Konuşmanın ardından yoldaşların taarruz bağışları toplamaları için İTİB'in hazırladığı makbuzlar ve kartlar dağıtıldı. Sonra para toplamaya geçildi. Yoldaşların ve sempatizanların kendisinin ya da çevrelerinden taarruz için topladıkları eşyaların açık artırma ile satışı yapıldı. Coşku ve neşe içinde süren toplantı, taarruzun ilk toplantısı için koyulan hedefin gerçekleştirilmesi ile sona erdi.

İngiltere Bölge Komitesi

Zor günler zorlu insanlar ister

Özveri Taarruzu partinin güçlenmesi d m ktir

Emperyalizm, sosyalist sistemin çöküşüyle geçici ama uzun süre kalacakmış gibi gözüken bir güç kazandı ve Marksizme, Leninizme saldırıyla özdeşleşen yıpratma savaşını azgınlaştırarak sürdürüyor. Bu savaştan başarıyla çıkmak bütün komünistlerin görevi ama başarı da kolay kazanılmıyor. Varolanın daha gelişmesini, daha güçlenmesini zorunlu kılıyor.

Zor günler zorlu insanlar ister. Devrimci durum zamanlarında herkes devrimci saflarda görülür. Bu kavgada sürekli olanlar ve olacaklar, Marksizmi bir dogma değil, eylem kılavuzu olarak alan, dünyayı değiştirme utkusuyla beraber kendisini de değiştirebilen, işçi sınıfına ve partisine adanmış, insanlığı ve insanı seven komünistlerdir.

Böyle bir dönemde, Türkiye devrimci hareketinde bir gelenek olarak başlattığımız ve onbeşincisine girdiğimiz Özveri Taarruzu geleneğimiz daha da anlamlılaşıyor.

Özveri Taarruzu demek:

- Partinin mali olarak güçlenmes i,
- Yaratıcılığın körüklenmesi ve artması,
- Yığın bağlarının kuvvetlenmesi, katılımın artması,
- Üye ve sempatizanların deneyimlerinin zenginleşmesi,
- Parti kültürünün yükselmesi,
- Üyelerin disiplininin, teorik ve ideolojik birikiminin artması,
- Üye ve sempazitanların kötü yönlerinin törpülenmesi iyi yönlerinin geliştirilmesi demektir.

Özetlersek, Özveri Taarruzu, parti çalışmasının iki kat artması partinin iki kat güçlenmesi demektir.

Özveri Taarruzu çalışmamız her hücrede eksik yönlerimizi giderme, sarkan iplerimizi toplamayla başlayıp, hedeflerimize planlı ve kollektif olarak ulaşmayla sürmelidir. Eksiklerini gidermeyen hiçbir organ gerçek hedefine ulaşamaz.

Yöremiz için bu aşamalarla birlikte bu ana hatlar çerçevesinde belirlediğimiz, her örgüt, organ ve kişiye göre zenginleştirilebilecek ama hepimizin de Özveri Taarruzu planının iskeletini oluşturacak maddelerimiz şunlardır:

1- Üye ve katılabilen sempazitanların mali hedefler koymaları ve haftalık toplantılarına bölüştürerek yöneticilerine ödemeleri,

2- Legal yayınların satış ve abone sayılarını belirlemek, özellikle legal yayınlar veya diğer yöntemlerle örgütlü sempazitanlar kazanma hedefleri koymak,

3- Özveri Taarruzuna katılanların bilmediği veya yetersiz olduğu, bir ideolojik tespitimizi öğrenerek taarruz bittiğinde hücresinde eğitimini vermek.

Korksun burjuvazi, Özveri Taaruzunu başarıyla bitirmiş bir TKP'nin önünde nasıl duracak.?

Marmara Yöre Komitesi

Hoşgeldin 15. Özveri Taarruzu

Partimizin 15. Özveri Taarruzu'nu Paris'te başlattık.

Bu benim ilk taarruzum olacak. Aramızda benim gibi olan yoldaşların sayısı çok.

Toplantı yapacağımız salonu önceden afiş, flamalarımızla süsledik. Toplantı saati geldiğinde aramızda heyecanla bekleyen yoldaşlarımızı ve sempatizanlarımızı görüyorduk.

Toplantımızı bir yoldaşımız açtı. Hep beraber parti marşımızı dinledik. Bundan sonra bir yoldaşımız bir konuşma yaptı. Yoldaş konuşmasında özveri taarruzlarının anlamını açıkladı. Ancak kendi kadrolarının ve sınıfın devrimci özverisine sırtını dayamış bir partinin başarılı olabileceğini vurguladı.

Yoldaşımızın konuşması ve açıklamalarından sonra hedef belirlemesi yapıldı. Toplantıya katılan arkadaşların çoğunluğunun özveri taarruzu deneyimi olmamasına rağmen, çoğunluk hedefli olarak taarruza katıldı. Bazı arkadaşlar da bağış yaptılar. Yoldaşça bir yarış içinde açık artırma yaptık.

Yoldaşlar, bizler özveri taarruzunun bir emek okulu olduğunun bilincindeyiz. Bu okulun sınavını da başarıyla verip, partimize layık olacağız. Sözümüzde durup, hedeflerimizi aşarak tamamlayacağız.

Hoşgeldin 15. Özveri Taarruzumuz!

Zerrin Öz, Fransa

Taarruz önümüzde bir fırsattır

Önümüzdeki özveri taarruzu bize 24 saat şırınga edilen burjuva ideolojisini kırmaya azimli olduğumuzu ve herşeyi parti için yaptığımızı göstermek için bir fırsattır. Kaynağını komünist subbotniklerden alan geleneksel özveri taarruzumuz, partimizin mali sorununu çözmede büyük rol oynar. Ayrıca bizim parti kültürümüzün gelişmesinde, partiye bağlılığımızın artmasında önemli bir etkendir. Özveri taarruzu süresince partizan ve sempatizan yoldaşlar ellerindeki her türlü olanağı parti için kullanmaya uğraşırlar.

Biz taarruz öncesi kendimize belli hedefler seçtik. Gerek mali, gerek eğitim, gerek başka alanlarda hedefimize ulaşmak için canla başla çalışacağız. Bu hedeflere ulaşmak için elimizden gelen her yolu deneyeceğiz. Taarruz sonunda ise taarruz öncesi çalışma temposunun bize yetmediğini, taarruzla birlikte çalışma temposunun artığını göreceğiz. Özveri taarruzları partiye adanmışlığı her seferde deniyor.

Partimiz her alanda öne çıkıyor. İşçi sınıfının her türlü sorununa sahip çıkıyor, kurtuluşun, demokrasinin işçilerle geleceğini söylüyor. Partimizle her alanda başa çıkamayan anlayışlar ise partimizi kötüleme, karalama yoluna sapıyor. Ve işçi sınıfına, emekçi halkımıza TKP'yi yanlış tanıtmak için elinden geleni yapıyor. Çünkü bu küçük burjuva kafalar gurubu, işçi sınıfının TKP'yi yavaş yavaş sahiplendiğini görüyorlar.

Bunlar için Yürükoğlu yoldaşın çok güzel bir sözü var:

"Yanlış konumda duranlar için çarpıtmadan başka yol kalmıyor. Değişik adlar altında siyasetle meşgul oluyorlar, ama hepsi aynı güneşin altında çamaşır kurutuyor. İşçi sınıfına söylenecek söz: Tanı bunları, tanı da yürü olur."

İşçi sınıfı demokrasi mücadelesinde, yaptığı eylemlerde bunları tanıyor, tanıyor da yürüyor.

Partimize yapılan karalamalar arasında, "işçi sınıfını Alevi, Sunni diye bölüp, aslında işçiler arasında karşıtlık yaratıyorsunuz. Alevileri, Aleviliğe çok önem vererek feodal olarak örgütlüyorsunuz. Bu faşist düzene, faşist demeyerek emekçi halkımıza karşı suçlu duruma düşüyorsunuz. Siz parti değilsiniz, Lenin'in parti tarifine uymuyorsunuz, niye kendinize parti diyorsunuz?" gibi değişik ve çok saçma şeyler var. Bunların doğrulukla yakından uzaktan ilgisi yoktur. Sadece ideolojimizi anlamayan, ya da anlayıp da korktuğu için çarpıtan küçük burjuvaların söylediği şeyler bunlar.

Yoldaşlar, TKP/ML-TİKKO bize sosyal faşist diyerek karalamaların en büyüğünü yapıyor. Gittikçe güçten düşen bu hareket, Mustafa Suphi'ye sahip çıkıyor. Partilerinin kurucusu İ.Kaypakkaya'nın M.Suphi'den geçmişin mirasını aldığını söylüyor. "Biz TKP'yiz. M.Suphi'ye de İ.Bilen'e de sahip çıkarız" dediğimiz zaman, "İ. Bilen'e sahip çıkmakla sosyal-faşist oluyorsunuz" diyorlar.

Marksizmden uzak bu anlayışlardan doğru bir eleştiri gelmesini beklemiyoruz. Fakat işçi sınıfı onları tanıyor, tanıyor da yürüyor.

İnanç, özveri, emek!

Sarsılmaz parti demek!

Sinan Güven, Bursa

R.Yürükoğlu

15.Özveri Taarruzu başlarken

Yoldaşlar, bu 15. taarruzumuz oluyor.

Dile kolay, onbeş yıl. Başlardan beri birlikte olduğumuz yoldaşlar bilirler. Her yıl, "bu yılki taarruz son derece önemli" diyoruz. Biraz da galiba alınyazımız(!) böyle, giderek zorlaşıyor, giderek zorlaşıyor. Yalnız bu kez değişik bir durum var. Bu yılki zorluk yalnızca bizi, ya da yalnızca ülkemizi ilgilendiren bir sorun değil. Dünya çapında bir durumla karşı karşıyayız.

İşçi hareketine, ilerici harekete bu denli yoğun saldırı olan bir dönem daha yaşanmış değildir. Marks'ın Engels'in zamanından bu yana böyle bir dönem yaşanmadı. O zamanlar hiç olmazsa belli bir süre varolup yıkılan bir sosyalist sistem yoktu. Yaşam kendi "olağanlığı" içinde gidiyordu. Şimdi sosyalist sistem bu şekilde çökünce emperyalizmin eline büyük bir fırsat geçti. Yüz yıldır kazanılan bütün hakları almak için azgınca saldırıyor.

Küba ilk hedef. Küba boğazı sıkılacak, ekonomik yönden çökertilecek ve ortadan kaldırılacak. Bush'un Sovyetler Birliği'nde söylediği açık: "Küba'ya yardımı kesin, size istediğiniz yardımı verelim" diyor. Yugoslavya'da yapılanlar içler acısı. Eski Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nu hortlatmak için uğraşıyorlar. Sovyetler Birliği'nde olanları hepimiz biliyoruz.

Öte yanda, tüm ülkelerde sendikal haklara ve sendikalara büyük bir saldırı var. Çok sayıda ülkede yeni ve çok daha gerici yasalar hazırlanıyor. Özellikle gelişmiş ülkelerde sendikalar üye kaybediyor.

Tarihte emek hareketinin gördüğü en büyük saldırı karşısındayız. Biz bu döneme daha en başında gericilik ve karşı-devrim dönemi demiştik. O zamanlar daha pek çoğu ayılmamıştı. Biz gericilik ve karşı-devrim derken, Sadun Aren, "Sovyetler'de yeni denemeler yapılıyor" diyordu. Yalçın Küçük Gorbaçof'u övüyordu. Şimdi *Sovyetler Birliği'nde Sosyalizmin Çöküşü* diye kitap yayınlıyor. (Hoş yine yanlış, çünkü henüz çökmedi.)

Bir kez daha görüyoruz ki, olayların en başında doğru saptamayı biz yaptık, ilk defa biz söyledik. Tabii, eğilimleri herkesden önce görebilmek işin bir yanı, herşeyi çözmüyor. Ondan sonra yapılması gereken şeyler, atılması gereken adımlar var. O adımları biz yeterince iyi atamadık. Bir kısmını attık, bir kısmını yarım yamalak attık. Gidişin yönünü görebilmek bize büyük bir avantaj sağlıyor. Ama bu avantajı gerçek bir kazanım haline getirmek için, onun gerektirdiklerini de düzgün yapmak gerekir. Onları yeterince düzgün yapamadık.

Özellikle Türkiye'deki yoldaşlarımadır eleştirim. Düzgün yapamadılar. Merkezdeki çalışma temposunun yarısını Türkiye'de koysunlar, en zor koşullarda bugünden çok daha iyiye gideriz. Parantezi burada kapatayım.

Sosyalist sistemin çökmesiyle beraber, kötü bir döneme girdik. İşin acı yanı, bu ülkelerde sosyalizmin çökmesini getiren, işçi sınıfının sosyalizmden yüzünü dönmesi değildir. Bu ülkelerdeki işçi sınıfına baktığımız zaman bir kısmı apolitik, siyasete uzak. Bir kısmı belki sosyalizm düşmanı. Ama çoğunluğu hâlâ sosyalizmi savunuyor. Bu ülkeleri çökerten partilerin kendileri. Emperyalizmle işbirliği halinde ve işçi sınıfına karşı.

Demokrasinin olmadığı, işçi sınıfının siyasette yeterince ağırlık taşımadığı bir düzende tüm ayrıcalıklar parti kadrolarına gidiyordu. Devlet parti kadrolarının elinde, fabrikalar da devletin. Hepsini yöneten aynı ekip. Kast gibi birşey. Tabii ki partiler eliyle çökertilecekti. Yeni bir sınıfın doğuşu yine onlar eliyle olacaktı. Onlar eliyle oluyor. Şimdi de bu partiler bir furya halinde adlarını değiştiriyorlar. Aynı komünist partisi, aynı merkez komitesiyle, aynı kişilerle bir tuhaf ad alıyor,"halkın demokrasisinin bilmem nesini savunma partisi" gibi. Partiler içlerinden çürümüş ve sosyalist sistemi de çökerten bu partiler oldu.

Geçen yıl bu konuyla ilgili yaptığımız değerlendirmelerde, Türkiye'de işlerin bir yöne, dünyada ise bir başka yöne gittiğini, nasıl bir birleşim geleceğini bekleyip görmek gerektiğini söylemiştik. Bugün şunu söyleyebiliriz, giderek bu gericilik ve karşı-devrim dalgası Türkiye toplumunu da etkiliyor. En az etkilenen hâlâ işçilerdir ama etkiliyor. Öğrencilerden çıt çıkmıyor artık. Ya aydınlar? Zaten büyük çoğunluğu belkemiksiz.

Uluslararası ortamda böyle bir değişiklik olmasaydı, kendi yaşamımızla sınırlı olarak söyleyebilirim ancak ama, Türkiye, devrim için en büyük şansı yakaladığı bir döneme giriyordu. Şimdi böyle birşey söylenemez. Gerçekçi bir çözümlemeyle, bugün devrimci solun Türkiye'de iktidar perspektifi yoktur.

İktidar perspektifinin Türkiye devrimci solu için ortadan kalkmış olmasının getirdiği iki sonuç var.

Devrimci hareketin çoğunluğu magazin devrimciliğine, en adisinden sosyal-demokrat tezlere kayıyor. Azınlık ise yine sonu olmayan "intikam terörü" diyebileceğimiz, kesinlikle iktidar mücadelesiyle bağı olmayan, bir tarihte kendisine kötülük yapmış adamları öldürmeye uzanıyor.

1980'de faşist darbe geldikten sonra, devrimci hareket onbinlerce yetenekli kadrosunu burjuvaziye kaybetti. Bugün, tekellerin çoğunun başında eski hızlı solcular var.Bugün aynı gelişmeyi bir kez daha yaşayacağız. Devrimci hareket onbinlerce yeni kadro kaybedecek. Belki en yeteneklileri, ama aynı zamanda en sütü bozuklar, gidecekler. İyi yaşamak isteyenler, "kendi hayatını" yaşamak isteyenler, "artık akıntıya kürek çekmek istemeyenler", bütün bunlar gidecekler.

Dünyada ani, beklenmedik bir değişiklik olmaz ise, bu içinde bulunduğumuz dönem uzunca bir dönemdir. Çünkü evet, Sovyetler Birliği'nin tehdidinin ortadan kalkmasıyla, emperyalistler arası çelişkilerde bir keskinleşme, sertleşme var. Ama daha işin başındadır, belli sonuçlar getirmesi için epey zaman ister. Öte yanda, asıl dengeleri değiştirecek şey, dünya ekonomisindeki gerileme ve bunalım da derinleşmektedir ama yavaş bir tempoyla. Ve de sosyalist sistemin çökmesi bu alanda da dünya burjuvazisine yeni olanaklar ve gereçler sunmaktadır.

Peki komünist hareket bu akıntı karşısında durabilir mi, ya da nasıl durabilir? Komünist hareket bu akıntı karşısında durabilir, durur. Ama bir tek yolu var: *Halkın psikolojisini dikkate alan,* halkın bugünkü kafa yapısını dikkate alan ama *ilkelerinden ödün vermeyen* bir tutum üretebilirse.

Bu öyle bir cümlede söylendiği kadar kolay bir iş değildir. Halkın psikolojisini dikkate alan bir tutum üretmek, aynı zamanda ilkelerden ödün vermemek. İki tane, bugünkü ortamda çelişik şey söylüyorum. Çünkü bugün halkın psikolojisi başka yöne gidiyor.

Onlarla beraber yuvarlanacaksın, ama kendinden birşey vermeyeceksin. Bu çok zor birşey. Devrimci dönemde devrimci olmak zor değil. Yüzbinlerce insan ne olduğunu bilmeden devrimci oldu. Ama devrimci olmayan bir dönemde komünistliğini sulanmadan sürdürebilmek çok zor bir iştir. Onun için, halkın psikolojisini dikkate alan ama ilkelerden ödün vermeyen bir yol izlemek dediğim zaman, aklıma 8 tane önemli nokta geliyor. Önümüzdeki dönemde bu 8 noktaya iyi sarılırsak akıntı bizi yutamaz. Hatta gücümüzü katkat artırarak çıkarız bu işten. Hele bulunduğumuz noktanın mütavaziliğini düşünürsek. Sekiz nokta değişik alanları ilgilendiriyor ama bence bu dönemin tutumunun özünü veriyor.

Birincisi, işçi sınıfının sendikal mücadelesine, 3-5 kuruş mücadelesine yoğunlaşmak gerekiyor. Sendikal haklar ve sendikal mücadele, sendikalar. Bunlar çalışmamızın belkemiği, birinci maddesi olmalıdır.

Böyle dezavantajlı bir ortamda, böyle büyük bir saldırı altında işçi sınıfının en önemli güvencesi onun birliğidir. Öyle olduğu için de DİSK'i serbest bırakıyorlar. Görülmemiş birşey yaparak trilyonlarca parayı da ceplerine koyacaklar ki işçi sınıfının birliği bozulsun. Bizim mücadele odağı olarak, çalışma odağı olarak birinci bakacağımız yer sendikalardır, sendikal mücadeledir.

İkinci çok önemli nokta, toplumda her düzeyde demokrasi kavgasına yüklenmek gerekiyor. Bunun işçi ve emekçi halka getirebileceği çok şeyler var. Ve bunları burjuvanın sınırlarının dışına taşıma olanakları da var. İkinci büyük odak demokrasi kavgası diyorum.

Üçüncüsü, Alevi toplumuyla bütünleşmek. Bu konuda çok yol aldık. Gerçekten çok yol aldık ama daha çok yol almalıyız. Alevi toplumuyla, tanışma değil, bütünleşme diyorum. Kullandığım sözcüğe dikkat çekiyorum. Bugüne kadar bu sözcüğü kullanmamıştık. Bugün kullanabilecek bir duruma geldi ilişkilerimiz. Israrla, inatla sürdürmeliyiz.

Dördüncüsü, ilerici kesimler ve devrimciler için şu sorulara yanıt vermemiz zorunludur:

a) Sosyalist sistem neden çöktü? Herkes birşeyler söylüyor. Bizim düzgün bir şekilde bu sorununun yanıtını vermemiz gerekiyor. Yıllar içinde yazdıklarımızda sorunun yanıtı vardır ama toparlamalı ve güncelleştirmeliyiz.

b) Sosyalist sistemin çökmesi kapitalizmi iyi yapmıyor. Kapitalizm iğrenç bir sistemdir, haksız

bir sistemdir. Ve de mutlaka yıkılacaktır. Neden böyle olduğunu iyi anlatmalıyız. Kapitalizm neden iğrenç bir sistemdir, neden bolluk yoksulluğu yaratıyor, olur mu böyle şey? Akıl kabul eder mi? Bolluk yaratıyor kapitalizm. Ne için? Sefaleti artırmak için. Böyle bir düzen bu. Bunu iyi anlatabilmemiz gerekiyor.

c) Türkiye'ye sosyalizm ne getirir? Bunu anlatabilmeliyiz. Sosyalizm-komünizm diye bağırıyoruz yıllardır, ne getirir Türkiye'ye bu? Neden sosyalizm istiyoruz? Adam soruyor, şurada bu kadar para var, burada bu işletmeler, bankalar var, sen ne yapacaksın? Ne olacak da gelişecek Türkiye? Kapitalizmin yapamadığı neyi yapacak sosyalizm, neyi yapabilir? Geçmişteki deneyden farklı olduğumuz yerler neresidir, birleştiğimiz yerler neresidir? Bu soruya açık seçik yanıt vermeden, kafası çalışan, hayata ciddi yanaşan insanları kazanmak kolay değildir. Sosyalizm ne yapacak da Türkiye'yi kapitalizmden daha iyi kalkındıracaktır? Bunun yanıtını vermek zorundayız. Belki bu söylediğim üç konu halk için o denli önemli değil, ama süzülüp ona da gidiyor. Ne ki asıl olarak ilerici-devrimci kesimler için bu konuların düzgün yanıtlanması zorunludur.

Beşinci nokta yoldaşlar, mali kudret gerekli. Bu dönemi atlatabilmek için mali kudret gerekli. Çok kadro kurtarılabilir. Onbinlerce kadro tekrar gidecek devrimci hareketten. Bir kısmı burjuva pisliklerinden dolayı, özel hayatını yaşamak için defolup gidecek, ama bir kısmı zorunluluktan gidiyor. Çoluğunu çocuğunu geçindirebilmek için gidiyor. Bir perspektifi yok. Birşeyler yapması gerekli. Şimdi mali kudret olursa, o insanların önemli bir kısmı kurtarılabilir.

İstedikleri atla deve değil bunların. İyi yaşamak vb. değil. Bir güvence. Bunları sağlayabilmek de atla deve değil ama mali kudret sorunu. Bugün varolan pekçok tezgah korunabilir, gitmeyebilecek pek çok kadro kurtarılabilir. Kendi örgütümüzden konuşmuyorum, tüm devrimci hareket için konuşuyorum. Her taraftan çok değerli insanlar o çarklar içinde öğütülmekten kurtarılabilir. Mali kudret gerekli.

Altıncısı, parti okulunu eskisi gibi düzgün parti okulu yapmalıyız. Ve de Türkiye'den inançlı komünistleri getirip, onları eğitmeliyiz. Bir hafta, 10-15 günle olmuyor, 2-3 ayla olmuyor. Minimum 6 ay. Bir yıl, iki yıl.

Yedincisi, disiplin. Disiplin her zaman önemlidir ama bugün gerçekten büyük önem taşıyor, çünkü herşey disipline karşı çalışıyor. Hele Türkiye'de. Altını çiziyorum, hele Türkiye'de. Daha doğrusu İngiltere'yi dışarıda bırakıyorum, çünkü İngiltere'de güçlü bir yoldaşlık bağı var, 15-20 yılın kurduğu. Güçlü bir yapılanma var. Az yetişkin var, çok yetişkin var ama birlikte, kolkola, iyi bir dostluk var, iyi bir yakınlık var. Bunun getirdiği iyi bir şemsiye var. Bunun getirdiği bir disiplin de var. Zaman zaman gevşiyor, zaman zaman güçleniyor ama bunun kendi içinde bir canlılığı var. Türkiye'de bu yok. Türkiye'de yoldaşlar, toplumun içinde yalnızdırlar. Yoldaşını görüyor, konuşuyor, bilmem nereye gidiyor, vb. Boş bunlar. Örgütün örgütlü disiplini yok yoldaşların üzerinde. Öyle olunca, disiplin konusu Türkiye'de daha büyük önem taşıyor.

Sekizinci ve son nokta, sekizinci ama önem sırasında en sonuncu değil, insani değerlere daha sıkı sarılmamız gerekiyor bu dönemde. Dostluk, yoldaşlık, sevgi, yardım, alçak gönüllülük, bunlara sarılmak gerekiyor. Özellikle, altını çizerek söylüyorum, hasetlik, kıskançlık, çekememezlik, yalan, aldatma bu türlü zehirli mantarlarla bu dönemde yoğun mücadele etmek gerekiyor. Kendimiz de bunlardan uzak değiliz. Kendi içimizde de var bunlardan. Bunları düzeltmek gerekiyor. Şemsiyenin gücünün yarattığı havaya aldanmayın. Teke tek değerlendirildiğinde Türkiye'deki yoldaşlar, belki de daha ileri yoldaşlardır. Kollektif olarak bakıldığında burada disiplin daha iyidir, burada şemsiye var çünkü, daha güçlü bir birlik var. Ama buradaki insanlar bu şemsiyenin dışına çıktıkları zaman geneliyle daha zayıftırlar, daha az yetişkindirler. Onun için bu hasetlik, kıskançlık vb. gibi şeylerle bilinçli mücadele etmeliyiz.

Bu dönem kısa sürmeyecek. Onun için planları 1-2 yıllık değil, 5- 10 yıllık yapmak zorundayız. Onun için parti okulu 6 aydan 2 yıla kadar olmalı. Onun için bu yıl yıllık strateji yayınlamadık. Bir uzun dönem stratejimiz olması gerekiyor önce. Kısa sürmeyecek bu iş.

Tabii her inişin bir çıkışı, her gecenin bir gündüzü var. Bu dönem geçecek. Kendimize, örgütümüze, komünistliğimize güveniyoruz. Daha önemlisi sömürüsü süren ve azgınlaşan dünya işçi sınıfına güveniyoruz. Onun bu yıkılanlar yerine çok daha yeni, çok daha güzel yaratımlar getireceğini biliyoruz. Onun için sakiniz, rahatız. Partimizi bu karmaşık, çalkantılı, sığ sulardan açık denizlere çıkaracağız. Halkımızı zorbaların eline teslim etmeyeceğiz. 15. Taarruz bu hedefleri gerçekleştirmede son derece önemli bir köşe taşı olacaktır.

Yaşasın 15. Özveri Taarruzu

Bu yıl Özveri Taarruzu geleneğimizi yaşatmada önemli bir adım attık. Cumartesi toplantılarımızı başlattık. Bir araya gelerek taarruz hedefimizi belirledik. Hedef sonucunda ekonomik sorunumuzu kalıcı olarak çözmeyi amaçlıyoruz.

Ayrıca bu toplantılarda seminerlerimiz de olacak. Konuları ve görevlileri saptadık. İlk etapta taarruz geleneği üzerine, *Marksizmde İşçi Sınıfının Kapsamı, Kalite Çemberleri, Sol Komünizm, Ne Yapmalı*'nın eğitimlerini yapıp, bitirmeyi hedef koyduk.

Hedeflerimiz arasında önemli bir yeri de legal yayın satışları alıyor. Özellikle legal yayın/lar temelinde kalıcı ilişkiler çıkarma, yeni alanlara sıçrama hedeflerimiz de var. Taarruzun son gününü de İnanç yoldaşı anarak kapatmayı planlıyoruz.

Ayrıca birinci olan yoldaşa Bedir yoldaş'ın bizde bulunan bir eşyası hediye olarak verilecek. Bu manevi değeri yüksek olan hediyemiz daha şimdiden yoldaşlar arasında sosyalist yarışmayı başlattı.

Tüm yoldaşlara taarruz çalışmalarında başarılar dileriz.

Yaşasın Özveri Taarruzu geleneğimiz!

Ege Yöre Komitesi

Özveri taarruzuna girerken

Kavga verm k z rundayız

Bu yıl özveri taarruzu herşeyi ile daha somut işlerin kotarılmasını bekliyor. Yığınsallaşma ve maddi güç, işçi sınıfının hareketliliğine cevap vermek örgütlenmenin en yakıcı yönüdür. Doğruları sınıfa götürüp, onu maddi güce dönüştürmek taarruzun vazgeçilmez hedefidir.

Türkiye işçi sınıfını devrim davasında, hedefe götürecek iki ana konu Alevilik ve sendikal birlik konusudur. Bu iki ana konuda da doğru tutumlu tek güç biziz. Bunun bilincinde ve sorumluluğunda olarak kavga vermek zorundayız. 15. Özveri Taarruzu'nda bu konularda partimizin ilerleyebilmesi için daha canla başla çalışmak zorundayız.

Elimizde çok güçlü bir yayınımız var. Fakat onu kullanmada yetersiz kalıyoruz. Halbuki legal yayın çok az bir enerji ile bile kendini maddi güce dönüştürüyor, yani insan kazanıyor. Bu yıl taarruzumuzu legal yayının güçlendirilmesine adamak zorundayız.

Biz de böyle yapıyoruz. Birimimizde toplantı yaptık, hedeflerimizi belirledik.

Taarruzumuz bu yıl hem daha zor, hem daha anlamlı olacak.

İyihaberler, Türkiye

Toplantılarımızın birinci gündem maddesi özveri taarruzu olmalıdır

"Taarruz için ne yaptık?"

Metin Güven

Özveri Taarruzu diyoruz, nedir bu Özveri Taarruzu? Bunu anlamak için önce özveriyi anlamak gerekiyor.

Ben özveriyi ikiye ayırıyorum. Birincisi daha önce planlanmamış, bir program dahiline alınmamış, düşünülmeden yapılan özveri. Bu tür özveriyi tanıdığımız her türden insanda görebiliriz. Sevilen bir arkadaşa, eşe, fabrikalardaki ekipmanlara, sporda takım arkadaşlarına, çocuklara, hatta patronlara bile özverilerde bulunuluyor. Yeterli bilgi ve bilincin olmadığı bu durumda yapılan özveriler bazen çok yanlış yönlere de kayabiliyor. Bundan dolayı her yapılan özveriye doğrudur denemez. Yalnız şu denebilir. İnsanların doğru ya da yanlış inandıkları uğrunda yaptıkları çalışmalar özveridir.

Unutmadan şunu da belirteyim, özveri ancak gönüllülük temelinde olur. Zorlama ile özveri olmaz. Diyelim tanıdığımız birinin 1 milyon lirası var. Bu parasını isterseniz, bir miktarını zorlanarak belki verebilir. Biz de bu durumu bildiğimizden, işte 100 bin lirayı kullanacağımız yeri de belirterek (örtülü ya da örtüsüz) istiyoruz. Fakat size parayı vermek istemiyor. Gönülsüzlüğünü de belirtiyor. Buna rağmen adamın yakasına yapışıyor ve cebinden 100 bin lirayı alıyorsunuz. Bu durumda ne siz, ne de parayı veren kişi özveride bulunmuş olmuyor.

Öyle değil de şu şekilde olsaydı: Parayı istediğimiz kişi, "buyrun kardeşim bu parayı gerekli gördüğünüz yerde kullanın" deseydi, özveride bulunmuş olurdu.

Gelelim özverinin ikinci şekline. Burada özveri önceden planlanmış, belli bir programa sokulmuştur. Belirlenen bir amaç ve bu doğrultuda hedefler var. Kişiler kendi gönüllülükleri ve rızaları ile katılırlar. Amaç doğrultusunda bilgilidirler, bilinçlidirler. Başarılı olduğunda ne büyük kazanımların olacağını, başarılmadığı taktirde ne tür zararların olacağını ya da nasıl avantajların tepilmiş olabileceğini bilirler.Yukarıdaki tanımlamalardan da anlaşılacağı gibi, bilinç düzeyi yüksek, bilgisi geniş kişiler özveriye daha düzgün olarak sarılacaklardır. Buna paralel olarak da, yapmış oldukları özveri diğerlerine oranla daha büyük ve daha da üst boyutlu olacaktır.

Gelelim partinin özveri taarruzu geleneğine. Herşeyden önce özveri taarruzu özveriden farklıdır. Neden? Çünkü taarruz saldırı demektir, öyle sıradan bir saldırı değil. Önceden planlanılmış, düşünülüp, taşınılmış, stratejiler belirlenmiş ve topyekun silahlanılmıştır. Taarruz sonunda başarılı olunduysa mutlaka çok büyük kazanımlar vardır. Bizler de taarruzumuzu yaparken önceden planlar, programlar belirlemeli ve hedeflerimizi koymalıyılız. Çok doğaldır ki, hayatta her an çok değişik olaylarla karşılaşabiliriz, çok değişik durumlar önümüze çıkabilir. Bizler bunların üzerine ideolojimizle, yaratıcılık özelliklerimizi kullanarak gideceğiz. Gerekli yerlere uygun en iyi silahları kullanacağız. Bunun için topyekun silahlanmak gerekmektedir. Bizim topyekun silahımız ideolojimizdir. İdeolojimizi yaratıcılık özelliklerimizle bütünleyerek en güzel silahlarımızı yaratabiliriz. Bunun için yaratıcılığımızı kullanmaktan korkmamalıyız. İşte özveri taarruzu belli bir amaç ve hedef doğrultusunda bilgili, bilinçli, ne yaptığını bilen, kararlı, inançlı kişilerin rutinleşmiş çalışmalarının dışında topyekun silahlarla donanarak yapmış oldukları imha saldırılarıdır. İmha edilecek yer ise günün sorunlarına göre en ağır sorunlardır.

Kazanımlarımız

Bir kere herşeyden önce ak ile kara belli olacaktır. Çok konuşup az iş yapanlar (hatta hiç iş yapmayanlar) ile az konuşup çok iş yapanlar kendilerini göstereceklerdir. Konuşurken mangalda kül bırakmayanlar, pratikte kendilerini sınayacaklardır. Parti içindeki uyuşuk unsurlar, partiye zarar veren parazitler ayıklanacaktır. Bu durumda insanlar iş üzerinde deneneceklerdir. Fazla söze gerek yoktur. "Neler yaptın?" "Şunları, şunları,..." "Demek ki sen şusun" Bu iş bu kadar basittir. Sözü fazla uzatıp dallanıp budaklandırmaya hiç gerek yok. Bir kere "şöyle oldu, yahu şöyle oldu, böyle oldu, anam öldü, babam öldü, halam, kardeşim, dayım, teyzem hasta vb...." gibi şeyler başladı mı, bunun sonu gelmez. Taarruz boyunca bu tür mazeretlere kesinlikle yer yoktur, bu herkes tarafından bilinmelidir.

Üstelik bir ay önceden herkeze haber edildi. Ve 2,5 aylık bir zamanımız var. Hesaplar buna göre yapılmalı. Bir hafta işin çıktı, bir hafta hasta oldun, bir hafta tatile gittin, bir hafta şu bu,... Yine geriye bir çok zaman kalıyor. Sen planladığın ya da verilen işi yapmayacaksın, sonrada mazaretler getireceksin. Olmaz öyle şey! Zaten hayatta yapılmayan her işin mazareti olmak zorunda. Bunun aksi diyalektiğe aykırı. Ne yani, iş yapılmayan zaman yaşanmamış mı sayılacak? Oraları da mutlaka birşeyler doldurmayacak mı?

Zaten komünist partisindeki biz yoldaşlar devamlı bir elek üzerindeyizdir. Kendimizi geliştirmezsek eleğin altına düşeriz. Bizler disiplin anlayışımızla, özverimizle eleğin üzerinde kalmaya çalışmalıyız.

Bunlardan farklı olarak çalışmalarını sorumluluk anlayışla sürdüren iyi yoldaş ve organlarımız vardır. Bunlar da kendi yeteneklerini görme fırsatı bulacaklar. Zira iyi olmalarına karşın kendine haksızlık eden yoldaşlarımız da var.

Bunların dışında taarruz bizlere şu temel konularda kazanımlar getirecektir.

1. Mali açıdan daha güçlü bir parti.

2. Eğitimi daha yüksek bir parti.

3. Her alanda daha yetkin bir kadro ve daha geniş bir sempatizan ağı.

Bunlar komünist partisinin yaşayabilmesi için hayati önem taşıyan unsurlardır.

Taarruz hedefleri bu üç maddeyi de kapsamalı, bu üç maddeye de aynı değerde önem verilmelidir. Planlar bu doğrultuda olmalıdır. Bu üç unsuru bir sehpanın üç ayağına benzetebiliriz. Biri olmadığı zaman sepha ayakta kalamaz. Ya da ayaklardan birinden birinin kısa olması durumunda sehpa düz durmayacaktır. Bu doğrultuda her yoldaş kendine bu üç madde üzerinde ayrı ayrı hedefler belirlemeli ve bu çalışmaların hepsine özen gösterilerek bunlar üzerinde yoğunlaşılmalıdır.

Aklımıza özveri taarruzu deyince, yalnızca para gelmemelidir. Evet para, ana konudur ama taarruz demek her alanda partinin taarruz yapması, atılım yapması demektir. Şöylesine bir soru ile karşılaşabiliriz: "Yoldaş iyi güzel söylüyorsun da, hem işte çalışacaksın, hem mali katkı yapacaksın, hem kendini eğiteceksin, hem kadro kazanacaksın, hem toplantılara katılacaksın, hem legal odaklara gideceksin, hem de uyuyacaksın. Eeee! nasıl olacak bu?" Elbetteki kolay olmayacak yoldaşlar, ama olacak. İnancımızla, özverimizle olacak. Bunların yapılması için gerekirse yemeyeceğiz, içmeyeceğiz, uyumayacağız, eğlenmeyeceğiz, çalışacağız. Parti için, işçi sınıfı için, komünizm için çalışacağız. Ama, normaldeki parti çalışmalarında yeterli özveri gösterilmediyse, yeterli derecede parti çalışmalarına katılınmadıysa mutlaka böyle "yoldaşlara" taarruz çok ağır gelecektir. Bunun dahi açığa çıkması başlı başına bir kazanımdır. Daha taarruzun başında geçmiş çalışmalar kendini göstermektedir.

Aslında elimizde öyle olanaklar vardır ki, madde madde halinde açıklamaya çalıştığımız konuları bütünlüyor. Örneğin legal yayınlar. Bunları satıp, sattığımız kısmın %40 kadarını da mali hedefimize katabiliriz. Bu durumda yayınları verdiğimiz kişileri örgütleyebiliriz. Çalışmalarımıza da bu şekilde katkıda bulunabiliriz. Yine bu durumda yayınlarımızı daha özümseyip okuyarak kendi eğitimimizi de gerçekleştirebiliriz. Çünkü yayını verdiğimiz kişi bunun hakkında konuşmak isteyecektir. Her yoldaşın hedeflerinde mutlaka ve mutlaka legal yayına abone yapmak yer almalıdır.

Bir kere parti toplantılarının birinci gündem maddesi özveri taaruzu olmalıdır. Her yoldaş haftalık taarruz çalışmasını organında anlatmalı, bunlar değerlendirilmelidir. Organlarda, "bu hafta taarruz için ne yaptık?", yoldaşlar içinse "bugün taarruz için ne yaptık?" cümleleri gelenekselleştirilmelidir. Diyelim yoldaş şu kadar getirdi, paranın miktarına bakılmaksızın, yoldaştan parayı nasıl elde ettiği sorulmalıdır. Bu şekilde yoldaşın konuya verdiği önemin ne olduğu, yaratıcılığını, disiplinini ve sorumluluğunu görmek olanaklı olacaktır.

Önemli bir konuya daha değinmek istiyorum. Bazı yoldaşlarda taarruz içinde yapılan her çalışmayı, taarruz çalışması gibi değerlendiriyor. Bu da son derece yanlıştır. Ve aslında da aldatmacadır. Çünkü bazı çalışmalar taarruz olmasa da yapılacaktır. Bizler kendimize normal çalışmalarımızın dışında taarruz için ne yaptık diye sormayı gelenek haline getirmeliyiz. Sekreter yoldaşlar bunları da gözönüne alarak bunların da denetimini yapmalıdırlar. Getirilen her kişi için, her para için ya da öğrenilen her konu için taarruzun katkısının ne olduğunu aramak daha yerinde bir davranış olacaktır. Taarruz için toplanan paralar haftalık olarak sekreterde toplanmalı, sekreter yoldaş da haftalık çalışmaların gidişatına göre "hedefine ulaşacaksın ya da ulaşmayacaksın" gibi uyarılarla yol göstermeli, yönlendirmelidir.

Bir başka önemli konu ise yoldaşça ilişkilerin düzelmesidir. Herkes birbirine örnek olmalıdır. Aynı organda çalışsın ya da çalışmasın farklı bir dille herkes birbirini uyarmalıdır. Bu şekilde yoldaşlar taarruz öncesi dönemden daha verimli bir çalışma yapmış olurlar. Aynı zamanda taarruz sonunda önceden kalmış birçok yanlış alışkanlık bırakılmış olur.

Geleceğe, sınıfa ve partiye ihtiyaç

BÜYÜMELİYİZ

Nesnel ortamın hergün daha da hareketlendiğini, sınıf çelişkilerinin derinleşmesiyle işçilerin hergün daha fazla kavgaya girdiğini ve bu kavganın da, gitgide, daha kıran kırana olduğunu gözlüyoruz.

İşçi sınıfımız yine ayakta ve geleceğin kavgasını vermeye devam etmektedir. Ve artık burjuva basında hep aynı başlıkları, işçilerin yaptıkları eylemlerle ilgili başlıkları hergün takip ediyoruz. Burjuvazinin dili olan bu basından, yükselen işçi hareketi karşısında ne kadar ürperdiklerini, korktuklarını okuyoruz. İşçi sınıfımız gerçek demokrasi yolunda ilerlerken, gelişen süreç partimizin ideolojisinin doğruluğunu, düzeyini daha net, pratikte ortaya koyuyor. Ve biz partimize olan inanç ve güvenimizle kavgamıza devam ediyoruz. İşçilerin hergün sesini biraz daha yükseltmeleri bizi daha mutlu ediyor. Ve biz hergün, bir önceki güne göre, daha fazla çalışmamız gerektiğini biliyoruz. Ortam hareketlendikçe biz daha çok çalışmalı, koşmalıyız.

Bu hareketlilik içerisinde işçi sınıfının önderini aradığını her seferinde belirtiyoruz. İşçi sınıfının önderliğine layık olan ideolojinin bizimki olduğunu, partimizin doğruları söyleyen, doğru tahlilleri koyan tek örgüt olduğunu biliyoruz. Biliyoruz da yetmiyor. Bildiğimiz kadar çalışmıyoruz. Yılmadan, sabırla, özveriyle kavga etmemiz gereken önümüzdeki bu zorlu yolun bu aşamasında öne çıkan problemimizi aşmalıyız: Büyümeliyiz.

Ben partili olduğum zamandan beri – ki çok uzun bir süre değil – partinin ideolojisini öğrenmeye, Lenin'i, Marks'ı öğrenmeye başladım. Sekreterimin büyük çabalarıyla, edindiğim bu bilgileri, tartışma ortamlarında rahatça savunur bir duruma geldim. Yani belli bir birikim oldu. Fakat öyle bir yere geldim ki, tıkandığımı hissetmeye başladım. Bu tıkanmanın sebebi, yeni yeni yoldaşlar kazanma "tembelliğimden" meydana geldi. Ben belli bir seviyeye geldim, ama artık parti ağacımızın benim tarafımdaki dalları filizlenmek, yeni yeni dallar oluşturmak zorunda.

Benim kendimde hissettiğim bu büyüme zorunluluğunun, partimizin çeşitli yayınlarından takip ettiğim kadarıyla, tüm partimizde bir zorunluluk olduğunun farkındayım. Partimiz özverili çalışan insanların çabalarıyla belli bir seviyeye geldi. Şimdi legal yayın, legal kitle örgütlerimizle daha fazla büyüme imkanına sahibiz. Bu olanaklardan daha iyi yararlanarak büyümeliyiz. Bu olanaklara yığın bağlarını artırmalı, kadro kazanmalı, her seferinde daha çok kitleyi peşimizden sürükleyebilmeli, kitle içinde erimeliyiz. Daha fazla çalışarak legal organ aracılığıyla savunduğumuz doğruları sınıfa ulaştırmalıyız.

Devrim yapmak için yola koyulmuşuz. Sınıfın öncüsü olamamız gerekli. Bunun için de çok çalışarak partimizin sınıfa önderlik edebilecek şekilde büyümesini sağlamalıyız. Bizler sınıfı bulunduğu ortamın bir adım önüne getirebilmek ve işçi sınıfına gerçek kurtuluşunun ancak kendi yönetiminde, komünizmde olacağını göstermeli, anlatmalı, üzerimize düşen görevi layıkıyla, disiplinle çalışarak yerine getirmeliyiz. TKP adına, TKP ideolojisine yakışır birer TKP'li olarak çalışalım. TKP'nin bu doğru ideolojisini sınıfa ulaştırmalı ve partimizin işçi sınıfının önderliğine layık olduğunu göstermeliyiz.

Haydi göreve!

Ümit Özer, İzmit

Gençlik işçi sınıfının yolundan yürüyor

Haksızlığa karşıyız

O halde bulunduğumuz her yerde Türkiye Komünist Partisi'nin sesini haykırmalıyız. Elimizde bulunan legal olanakları hakettiği değerde kullanmalıyız. Partinin görüşlerini yalnızca kendimizde saklı tutmamalıyız. Yazılı belgelerimizi her tarafa yaymalıyız. Bunlar bizim gençlikte de yığınsallaşmamızı getirecektir.

Yalçın Sapmaz

''Gençlik ayrı bir sosyal sınıf ya da tabaka değildir. Her genç içinde bulunduğu sınıfın özelliğini yansıtır. Sosyalistler gençlikten, işçi sınıfı ve öteki sınıfların gençliğini anlarlar. Yalnızca üniversitelere gençlik demek doğru değildir. Çünkü üniversite küçük burjuva ortamıdır. Kökeni, yaşaması ve gideceği yer küçük burjuva saflardır.''

Onun için gençliği üniversite ortamıyla sınırlamamak, geniş anlamıyla işçi-emekçi sınıf ve katmanların gençliğini anlamak ve kazanmak gerekir. Gençlik kavramı, üretimde tuttuğu yerle değil sınıfsal olarak çözümlenmesiyle belirlenir.

İşçi sınıfının mücadelesi, toplumun burjuvazi dışındaki bütün kesimlerini arkasına alarak, insanlığın gelişmesinin, toplumsal ilerlemenin engeli özel mülkiyeti, toplumsal mülkiyete dönüştürmek amacıyla sürer. Bu mücadelede gençliğin de yeri vardır. Gençliğin işçi sınıfının yolunda yürümesi, üniversitelerde ''Marksist beyinlerin yetişmesiyle''(!) değil, işçi sınıfı hareketinin ulaştığı noktanın gerektirdiği, devrimci mücadelenin gerektirdiği eylemleri örgütlemesiyle ve yapmasıyla gerçekleşir. Bu söylediğimiz gençliğin Marksizmi öğrenmeyeceği anlamına gelmez, tam tersine Marksizmi öğrenmesi aynı süreçte ilerler. Ve zaten Marksizmi öğretecek yol da budur. Çünkü ''Marksizm yaşamı izler''.

''Komünizmin kendisinin, bir sonucu olarak ortaya çıktığı bilgi toplamını öğrenmeden, komünist sloganları ve komünist bilimin sonuçlarını öğrenmenin yeterli olabileceğini düşünmek hatadır... İnsan ancak insanlığın yarattığı tüm değerlerin bilgisiyle beynini zenginleştirirse komünist olabilir.'' (Lenin, *Gençlik Üzerine*, İngilizce basım sf: 218-219)

Gençlik bulunduğu ortam gereği aydın ve aydınların da en ileri kesimi olmasına rağmen teori-pratik bütünlüğünü en zor algılayabilen, en zor yaşama geçirebilen bir kesimdir. Türkiye tarihi bunun sayısız örnekleriyle doludur. Bir tarafta Marksizmi pratiğin içerisinden koparmaya çalışarak entellektüelleşmiş, sağa savrulmuş bir kesimi gördüğümüz gibi, bir tarafta da pratik eylemi tek yöntem ve amaç olarak benimsemiş, böylece, işçi sınıfından kopmuş, hatta kendi bulunduğu öğrenci yığınlarından bile kopmuş küçük burjuva dünya görüşüne sahip olan ''devrimcileri'' görürüz.

Ancak Marksizmin bir eylem kılavuzu, ama yaşamın içinden çıkmış bir öğreti, bir bilim olduğunu unutmadan davranırsak sınıfımıza ve partimize layık oluruz.

Komünist Partisi, gençliği, işçi sınıfı ideolojisi ve onun kültürüyle yoğurarak, kendi öznelliğinden çıkararak işçi sınıfı aydını, işçi sınıfı neferi konumuna getirecek monolitik örgüttür. Gençliğin, toplumda tuttuğu yer ve işlevi bakımından sınıf mücadelesinde ve işçi sınıfı partisinde önemi büyüktür.

''Bizim gibi bir devrimci partide gençliğin olması doğal değil mi? Biz geleceğin partisiyiz, gelecekse gençliğindir. Biz yenilikçiler partisiyiz, yenilikçileri büyük bir istekle izleyen her zaman gençlik olmuştur. Biz parti olarak eski çürümüşlüğe karşı özveri isteyen bir mücadele yürütüyoruz, özveri isteyen mücadeleyi yüklenmede gençlik her zaman önde gelir.'' (Engels, *Konut Sorunu*, aktaran Lenin, *Gençlik Üzerine* İngilizce basım sf:136)

''Genç güçlere gereksinimimiz vardır. Elde edilebilecek insan olmadığı cüretini taşıyanları anında vurabilecek durumdayım. Rusya'da insanlar alay alaydır. Tüm yapacağımız onlardan korkmadan insanları daha geniş ve daha cesur ve yine daha geniş ve daha geniş bir tarzda toparlamaktır. Gençlik, öğrenci gençlik, daha da çok işçi gençlik mücadelenin sonunu belirleyecektir... Genç insanlar alarak komiteyi üç katına çıkarın. Yarım düzine, bir düzine alt komite oluşturun. Her dürüst ve enerjik insanı koopte edin.'' (Lenin, *Gençlik Üzerine*, İngilizce basım, sf:113)

Engels ve Lenin'in söylediklerinden çıkan şu ki, geleceğin sahibi, yeniliklere açık gençliği kazanmak daha geniş ve daha cesur tarzda davranmakla mümkün ve de çok önemli. Hele ki Türkiye devrimci mücadele tarihinde gençliğin rolünü de anımsarsak önemi daha da artıyor. Bunun için ne yaptık? Arkamıza dönüp de baktığımızda az şey yapmadığımızı ama yeterli düzeyde de hedefimize ulaşamadığımızı görürüz. Gençliği kazanmak zorundayız. Yığınlarla kucaklaşmamız, doğru hedefler olarak koyduğumuz legal örgütlenmeleri kurmaktan geçiyor. En güçlü silahımız, ideolojimizi, ete kemiğe büründürmek legal olanaklardan sonuna kadar yararlanmayla, bu mevzilerde en geniş demokrasi mücadelesini vermekle mümkün. Fırsatı kaçırıyor muyuz? Hayır, bugün için kaçırmıyoruz. Ama unutmamamız da gerekiyor ki siyaset boşluk tanımıyor, sen yoksan başkası dolduruveriyor. Bugün Türkiye'de herkes ''eylem'' yapıyor, doğru eylemi yapmaksa yığınsallaşabilmekten geçiyor.

Gençliğin sınıfsal olarak en önemli kesimi olan işçi gençliğe, bugünkü olanaklarımızla ulaşmamızın tek yolu legal hedeflerimizi en kısa sürede gerçekleştirmektir. Fazla mesai zorunluluğu, sigorta, sendika ve her türlü sosyal, kültürel etkinliklerden uzaklık gibi binlerce sorunla mücadele ederek yaşamını sürdüren işçi gençlik, örgütlenmemizin iskeleti olmalıdır. İşçi gençliği kazanmada çalışma alanı sınırlı gibi gözüken halk oyunları, folklor, kültür-sanat dernekleri çok önemlidir. Hareketli, git-gelli bir üye tabanına bakarak çalışmaları aksatmamak, aksine daha disiplinli ve özverili işlere sarılmak gerekiyor.

Türkiye'de bugün öğrenci hareketi çıkmazdadır. Sürekli marjinal kalmanın, yığınsallaşamamanın çıkmazındadır. ''Devrim kadrolarla değil, yığınlarla olur'', ''toptancı siyasete hayır'' gibi belgiler akıldan çıktığı zaman ya da hakkıyla anlaşılmadığı zaman, legal olanaklardan da hakkıyla yararlanılmaz.

Örneğin, genel olarak, mücadele ile kazandığımız öğrenci dernekleri kapatılmaya terkedildi. Öğrenci derneklerinde güçlenmek, kalıcılaşmak, en geniş öğrenci yığınlarının akademik-demokratik sorunlarına sahip çıkmaktan, bu sorunlar üzerinde okul yönetimiyle, polisle kavga etmekten, şubeye yığınlarla girip orada en güzel örnekleri sergilemekten geçiyor. Biz özerk-demokratik üniversite isteminin, burjuva demokrasisi varoldukça, kapitalizm varoldukça, hatta sınıflar varoldukça *kalıcı* olarak gerçekleştirilemeyeceğini biliyoruz. Ama bizlerin bildiklerini, yığınların bilgilerinin yerine koymayalım, öyle olsaydı zaten devrim olurdu. Komünistlerin görevi, kendi bilgi birikimlerini yığınlara aktarmak, onları devrim hedefine yönlendirmekten başka birşey değildir. ''Devrim yığınlarla yapılır'' ve onları kazanmak istiyorsak, mütevelli heyetlerine, paralı eğitime, YÖK'e, okullara polisin girmesine vb. mililtanca karşı çıkarak, yani, özerk, demokratik üniversite mücadelesi vererek savaşımımızı sürdürmeliyiz.

Sistemin varlığını sürdürebilmesinde burjuvazinin liseli gençliği ''kazanması'' zorunludur. Gerici eğitim sistemiyle, antidemokratik disiplin uygulamalarıyla da bu uğraşısını sürdürüyor. İşçi sınıfı ve emekçi kesimlerinin geleceğini oluşturan liseli gençliği kazanabilmede de akademik-demokratik mücadele öne çıkıyor.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde üretim güçlerinin ulaştığı aşama, bilimin daha iyi kullanılabilmesine, düzenin varlığını sürdürecek kadroların yetiştirilmesine olanak sağlıyor. Güçlülükleri de buradan kaynaklanıyor. Türkiye burjuvazisinin emperyalistleşme çabasının gerçekleşebilmesi de ''çağa uygun'' insanları üniversitelerinde, özel burslarla ve özel okullarında yetiştirmesiyle olanaklı.

Genç insanlara doğru ideolojiyi sunmak için yapılan çalışma, çaba burjuvazinin gençlik üzerine kurduğu planlarında aldığı yolun, gösterdiği çabanın yanında oldukça az kalıyor. Onlar bir koyuyorsa, biz iki koymalıyız. Çünkü düzen onların düzeni, seslerini daha fazla duyurma olanağına sahipler. Biz ise, bugün geçmişten daha geniş olanaklara sahibiz, legal olanaklar daha fazla ve sesimizi buralarda çıkarıyoruz. O halde niye daha fazla bağırmayalım, genci-yaşlısı, kadını- erkeği, vb. emekten yana tavır alabilecek herkesi kazanmak için deyim yerindeyse niye yırtınmayalım?

İşçi sınıfının ideolojisini, koyduğu kalın çizgileri bulunduğu her delikten haykırmak, ''haksızlığa karşıyım'' diyen herkesin görevidir.

Göz göre göre gözü çıkarıyorlar

Sınıf yanıtını verecektir

Sizlere önce demiryolu işçilerinin 22.7.1991 Pazartesi günü yaptıkları vizite eylemini anlatmaya çalışacağım.

Burjuvazinin vermiş olduğu ücreti protesto etmek için vizite eylemine öğlen saat 10.00'da Sirkeci tren garının önünde toplanarak başlayan yaklaşık 200 demiryolu işçisi, ellerinde vizite kağıtlarıyla Cağaloğlu yokuşuna doğru disiplinli ve düzenli bir şekilde yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş sırasında burjuvaziye karşı nefretlerini şu sloganlarla dile getirmeye çalışıyorlardı: ''İşçiyiz, güçlüyüz, kazanacağız'', ''Çankaya istifa'', ''İşçiler elele genel greve'', ''TRT onların basın bizimle'', ''Çankaya'nın şişmanı işçi düşmanı''. Onlar da sanki İstanbul'un diğer yerlerindeki işçi eylemleriyle birliktelermiş gibi, onların attıkları sloganların aynısını atıyorlardı. İşçi sınıfı şunu anlamıştı artık, sorun ücretle çözülemeyecek, alacağımız ücret bir sene sonra, hatta daha kısa sürede tekrar pula dönecek diyorlardı.

Ne yazık ki, işçi sınıfındaki bu değişmeyi ve olumlu gelişmeyi, hem de gözle görülür bir gelişmeyi görmezlikten geliyorlar. Kısacası önceden tükürmüş olduklarını yalamak istemiyorlar. Bir Zonguldak maden işçilerinin eylemi, onun ardından bir gün yaşanan genel grev, daha sonraları İzmit mitingi, bir Bursa mitingi, son olarak da yapılan işçi eylemleri nasıl oluyor da doğru algılanamıyor. Aslında bazı gerçekleri görüyorlar, fakat yine de domuz gibi alnının doğrusuna yürümekten vazgeçmiyorlar. Bu yetmiyormuş gibi bir de Türk-İş'teki o kararlı, disiplinli eylemleri, grevleri yapan sınıfı DİSK'i açarak bölmeye çalışıyorlar. Biz savunuyoruz ki, DİSK açılsın fakat açılıp Türk-İş'e katılsın. Eğer biz sınıfın birliğini savunuyorsak en doğru olanı da budur.

Türk-İş çatısı altındaki sınıfın içindeki devrimci insanları bulmak, onlara gitmek için mücadele etmek, özveri ister. Oradaki örgütsüz fakat duyarlı devrimci işçileri herhangi bir sendika adıyla kitleden koparmak sınıfa kalleşlikten başka birşey değildir.

Bir sendika yönetiminde kim olursa olsun, ister A anlayış ister B anlayış hiç fark etmez, bu sendikanın içindeki devrimci mücadeleye duyarlı militan işçileri başka bir alana çekmek sınıfa ihanetten başka birşey değildir. Ama bunu bazıları göz göre göre yapmaya çalışıyorlar. Kısacası kaş yapacağım diye göz çıkarıyorlar. Ben bunu başka şekilde yorumlayamıyorum.

Biz komünist insanların görevi, sürekli sınıfın yararına olan eylem ve çalışmaları yapmak, ama bu çalışmaları yaparken de işin kolayına kaçmadan yapmaktır. Zordan kaçmak, sınıfla bağdaşmayan yeni yollar türetmek, görevi yerine getirmemek demektir. Yani Türk-İş çatısı altındaki sınıfın içindeki devrimci insanları bulmak, onlara gitmek için mücadele etmek, özveri ister. Oradaki örgütsüz fakat duyarlı devrimci işçileri herhangi bir sendika adıyla kitleden koparmak sınıfa kalleşlikten başka birşey değildir. Böyle düşünenlere sınıf yanıtını verecektir. İşçi sınıfı devrimci Türk-İş'i yaratacaktır.

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Kahrolsun sınıf bölücülüğü!

İsmail Sezgin, İstanbul

Görevimiz, Alevilikteki o insan sevgisini, o kavgacı ruhu kazanmaktır

Adaletli bir düzen için

Aleviliği daha derinlemesine inerek araştırmalıyız, öğrenmeliyiz. Göreceğiz ki, küçük burjuva kafaların bu kültüre çok ihtiyacı var. Biz de yersiz, yanlış yorumlardan kaçınmalıyız. Çünkü doğruyu savunuyoruz.

"Alevilik konusunu ne kadar çok inceliyor, işliyoruz?" Evet, son zamanlarda yoldaşlar arasında birbirimize en çok sorduğumuz sorulardan biri bu. "O kadar çok yazılması gereken konu var ki. İşçiler hergün eylemde, dünya yeni bir kimliğe büründü, ki mutlaka yazmak ve yığınlara açıklamak gerekirken biz sayfalarımızın hemen hemen yarısını Aleviliğe ayırıyoruz. Bu kadarı da fazla" diyoruz.

Bu soruları ben de soruyordum. Ama biliyorum, bu soruları soranlar aynen benim yaptığım gibi, kapak resme bakıyor, Alevilik, orta sayfalara bakıyor, Alevilik. Hemen o anda bu sorular dökülüyor dilimizden. Yani okumadan, düşünmeden, araştırmadan soru soruyoruz. "Aslan ve geyiğin bizim yazılarımızla ne ilgisi var?" Çok ilgisi var. Aslan Aleviliği, geyik Bektaşiliği anlatır. Bunlar bizim atamız. Sonra biz ülkemize ve dünyaya gerçek barışı getirmek isteyen bir hareketiz. Aslanla geyiği bile birlikte yaşatacak güçte adaletli bir düzen kuracağız.

"Amblemde neden aslan var, fabrika bacası yok (ama çark var, olsun!), neden yazılar militan(!) değil, illah...Bunların hepsinin yanıtı vardır ve yeri gelince verilir. Ancak bilinmesi gereken, bunların tümünün dikkatli çalışma sonucu verilmiş organ kararlarını yansıttığıdır. Toplumdaki *yozlaşmadan, laubalilikten etkilenmeyen* komünist, partisinin *komünist* partisi olduğunu unutmadan davranır. Bilir ki, parti, kararları sarhoş sofrasında alınan 'kararlar' gibi almaz. Ardında titiz bir çalışma vardır." (R. Yürükoğlu, İşçinin Sesi, sayı 416)

Bu sorulara bundan daha iyi bir açıklama yapılamaz. Kendi gözlemlerime dayanarak şunu söylemek istiyorum. Bizim toplumdaki yozlaşmadan, laubalilikten etkilenmediğimiz söylenemez. Önemli olan bu etkilenmeyi alışkanlık ve mutlaklaştırmadan üzerimizden atmanın yollarını bulmaktır. Hâlâ çok eksik davranıyoruz. Eksik olmak doğaldır, ama bile bile eksiklikleri tamamlamamak da çok kötü sonuçlara varan bir yere getirir bizi. Cahilliğimizi meziyet yapmışız. Hadi bilmiyoruz, ama öğrenmemek için bu direncimiz niye?

Yoldaşlar arası samimiyet laubaliliğe varmamalı. Yoldaş, insanların yanında istemeyerek ya da isteyerek bir yanlış mı yaptı, hemen ortama fark ettirmeden uyarmak gerekir. İnsanların içinde Aleviliği çok işlememizi laubali bir dille eleştiriyorsa(!) hemen kendisini ciddiyete çağırarak ikaz etmeliyiz. Evde başka, işyerimizde başka, yoldaş başka değil. Her yerde komünist olduğumuz anlaşılmalı. Düşüncelerimizin, davranışlarımızın çevremizdeki insanlar tarafından onay görmesi doğru yolda olduğumuza işarettir. Konuyu daha fazla başka yerlere çekmeden yazımızın amacı olan Aleviliğe dönelim.

Aleviliğin özü insan hakları, insan sevgisi, paylaşmak ve amaç uğruna kavga vermektir. Ben de bir Aleviyim. Ama ben de, inanın, çoğu yönlerini daha yeni anlıyorum. Ve başta yazdığım sorular da Aleviliği gerçekten bilmemekten kaynaklanıyordu.

Ama yakın zamanda bir dedeyle konuştum. Dede konuşmaya başladı ve konuştukça resmen aptallaştım. İçimden "bu kadarı da fazla neler anlatıyor bu dede?" diye soruyordum. Tabii şaşkınlığımı saklıyamıyordum. Şaşırdım. Çünkü dedenin anlattıkları bizim savunduğumuz şeyle aynı. Diyalektiği, komünizmi anlatıyor. Konuşurken Marks'tan Engels'ten alıntılar yaparak anlatıyor. Ve sorularıma en iyi yanıtı dededen aldım. Saygılı, sevgi dolu, anlayışlı ve illegaliteyi nerede ve ne zaman uygulayacağını iyi biliyor. İnanın yoldaşlar, biz bu kadar titiz yaklaşamıyoruz. Size kesinlikle abartma yapmadan o an düşündüklerimi aktarıyorum. Dedeye allahı soruyoruz, allahın birçok ismini sayıyor. Allahın ne gökte ne yerde olmadığını, insanda olduğunu, bunu da derviş selamı (hü) ile anlatıyor. Hü "allah sensin" demekmiş. Birbirlerine allah sensin diye selam veriyorlar.

Aleviliğin dinle yakından uzaktan bir ilişkisi yoktur. Keşke olanaklarımız olsa da tüm yoldaşların böyle dedeleri tanıma fırsatı olsa, inanın benim düşündüklerimin aynısını düşüneceklerdir. Bizler, burjuvazinin can düşmanlarıyız, tabii o da bizim. Türkiye devrimci hareketini başından günümüze dek şöyle bir düşünün. Savaşımın ileri bir boyut kazandığı, kavganın keskinleştiği noktalarda burjuvazinin bir darbesi darmadağın ediyor hareketi. Yeniden kavganın yeşermesi için ne kadar çok çabalıyoruz. Bir de Aleviliği düşünün. Bu insanlar devrimcilerden önce baskı görmeye başlıyorlar, günümüze değin devam ediyor. Ve şu an geldikleri noktaya bakın, hâlâ o kültür zenginliği, o derin felsefe yaşıyor.

Dede, Alevilerin kavgasının işçi sınıfı kavgasından ayrı değil aksine aynı olduğunu vurguluyor ve "biz bu düzende istediklerimizi yapamayız, bunu ters düz etmek mecburidir" diyor. Yaşam "Aleviler işçiler devrimlerde birdirler" belgisini doğruluyor.

Aleviliği daha derinlemesine inerek araştırmalıyız, öğrenmeliyiz. Göreceğiz ki, küçük burjuva kafaların bu kültüre çok ihtiyacı var. Biz de yersiz, yanlış yorumlardan kaçınmalıyız. Çünkü doğruyu savunuyoruz.

Görevimiz, Alevilikteki insan sevgisini, o kavgacı ruhu kazanmaktır. Bu kültür daha çabuk komünizme götürecektir bizleri.

Rojbin Hazal, İstanbul

Kavgayı hızlandır, TKP'yi güçlendir

Görev bizimdir

Sizlere, çalıştığım iş dolayısıyla halkı daha yakından tanıma fırsatı bulduğum için, bazı gözlemlerimi ve bizim ne yapmamız gerektiğinden bahsetmek istiyorum.

Şu an İstanbul'da bir anket şirketinde anketörlük yapmaktayım ve bu nedenle de çeşitli konularda halkın nabzını yoklama imkanı bulabildim. Bu çalışma gerçekten benim için çok yararlı oldu ve her yoldaşımın da benim yerimde olup yaşadıklarımı ve duyduklarımı, onların da yaşaması ve duymasını isterdim.

En son yaptığım anketin konusu "belediye hizmetlerinin sunuluşunun yeterli olup olmadığı ve seçimlerde kişilerin hangi partiye oy verdikleri ve verecekleri" türünde bir konuydu.

Anket yaptığım insanların çoğunluğunun eğitim düzeyinin düşük olmasına karşın, neyin nereden geleceğini, hizmetlerin halka götürülüp götürülemeyeceğini ve bu düzenin halka hiçbir şey veremeyeceğini görecek, bilecek kadar cahil olmadıklarını, ancak önlerinde alternatif olmadığı için de düzenin partileri içinde örgütlendiklerini açık bir şekilde gördüm.

İnsanlar düzenin kendilerini düşünmediğini, fakiri fukarayı daha da yoksullaştırdığını, iliğine kemiğine kadar sömürdüğünü ve tamamen kâr amacı güttüğünü, artık böyle yaşamak istemediklerini, ancak bir yol göstericileri olmadığı, kendilerini temsil edecek bir odak, örgüt olmadığı için de bu şekilde yaşamaya devam etmek zorunda kalacaklarını çok iyi görebiliyorlar. Anket yaptığım birçok insan, en ufak bir sorunlarının dahi, örneğin bir kanalizasyon sorunlarının dahi bu düzen içinde çözülemeyeceğini, ya da çözülse dahi bunun kısa erimli olduğunu, yarın-öbürgün yine bir yerinden patlayacağını biliyorlar ve yazık ki kula kul olmaktan başka bir çareyi, biz onlara yeterince ulaşamadığımız için, göremiyorlar.

> Günün gerektirdiği miktarda çalışmıyoruz. "Gün örgütlenme ve mücadele günüdür" diyoruz. O halde bunun için canla başla, bulabildiğimiz her fırsatı, en sonuna kadar kullanarak partimizi güçlendirelim.

Bizler, onların sorunlarını belki görebiliyoruz, belki onların az-çok belli kesimlerine ulaşabiliyoruz, ancak görünen odur ki bu yeterli değil. Komünist partisi olarak örgütlenmemizi halk tabakalarına götürebilmenin yollarını aramalı, onların sorunlarına duyarlı olmalı, yerinde görüp yaşamalı, onların dertlerinin çaresinin bu düzen içinde bulunmadığını, tek çözümün işçi sınıfı önderliğinde yapılacak bir devrim sonucu kurulacak sosyalizm ve en sonunda ulaşılacak sonul hedef olan komünizmde olduğunu onlara anlatmalı, anlatmanın da ötesinde yaşayarak, göstererek öğretebilmeliyiz. Onlara tek çözümün, sınıfın öncü siyasal partisi olan partimiz çatısı altında örgütlenmek olduğunu *gösterebilmeliyiz.*

Yoldaşlar, gerçekleri söylüyoruz, doğruları açıkça ortaya koyabiliyoruz. Ancak bunları ulaştırabildiğimiz kitle sayısını, bizlerin doğrularını dört gözle, aç beyinle bekleyen kitleleri düşünelim ve biz şimdiye kadar ne kadar insana doğrularımızı götürebildik hesabını yapalım. Herhalde ne yazık ki, bu çıkaracağımız sayı, Türkiye genelinde ve bulunduğumuz bölgeler özelinde çok çok azdır. O halde oturup bunun nedenlerini düşünelim ve örgüt olarak neler yapabiliriz, komünistler olarak neler yapabiliriz bunları ortaya dökelim.

En başta devrimde öncülüğü proletarya yapacak o halde onların bulunduğu yerlere ağırlık vermeliyiz. Ne yapabiliriz? Şunu öneriyorum ve önerirken de çekincemi koyuyorum, belki yapılmıştır yani yapmışızdır örgüt olarak. İşçilerin yaşadığı semtlere de ağırlık vererek özellikle fabrika giriş ve çıkış saatlerinde konuşmalar yapılmasının ve bildiriler dağıtılmasının çok yararlı olacağına, en azından birkaç teşebbüs sonucunda birçok insanın kafasında soru işareti oluşturabileceğimize, onları düşünmeye sevk edebileceğimize, bunun yanında örneğin korsan kahve konuşmaları vb. yaparak birçok insana ulaşabileceğimize inanıyor ve güveniyorum.

Yoldaşlar, şurası bence açık: Günün gerektirdiği miktarda çalışmıyoruz. "Gün örgütlenme ve mücadele günüdür" diyoruz. O halde bunun için canla başla, bulabildiğimiz her fırsatı, en sonuna kadar kullanarak partimizi güçlendirelim.

Kavgayı hızlandır TKP'yi güçlendir!

Nazım Şafak, İstanbul